

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 79/2005(1))

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 12 Ιουλίου, 2006

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Νίκου Παπαμιχαήλ, Μαίρης Κουτσελίνη, Μαρίας Δωρίτη και Άλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η παρούσα υπόθεση αφορά πιθανές παραβάσεις των Κανονισμών **24(2)(γ)** και **24(2)(δ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) και των παραγράφων **8(2)** του Μέρους Ι και **1(6)** του Μέρους ΙΙ του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας που επισυνάπτεται ως Παράρτημα VIII στους πιο πάνω Κανονισμούς.

Ο κανονισμός 24(2)(γ) των πιο πάνω Κανονισμών αναφέρει: *...στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές...αποφεύγεται γενικά η προβολή κοντινών πλάνων αιμορραγούντων προσώπων ή που βρίσκονται σε ακραία κατάσταση θλίψης ή θυμού*

Ο κανονισμός 24(2)(δ) των πιο πάνω Κανονισμών αναφέρει: *...στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές... μετάδοση τυχόν σκηνών ακατάλληλων για ανηλίκους ή που πιθανό να θίγουν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών είναι σύντομες και υπάρχει οπτική ή ηχητική προειδοποίηση (λεκτική)*

Η παράγραφος 8(2) του Μέρους I του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας (Παράρτημα VIII) των πιο πάνω Κανονισμών αναφέρει: *οι δημοσιογράφοι κατά την ενάσκηση του λειτουργήματός τους επιδεικνύουν την αρμόζουσα ευαισθησία σε θέματα που αφορούν την εθνική ασφάλεια και είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στην παρουσίαση θεμάτων όπως η βία, το έγκλημα, ο ανθρώπινος πόνος και ο θάνατος, καθώς και πληροφοριών ή εικόνων που μπορούν να προκαλέσουν πανικό ή φρίκη ή αποτροπιασμό*

Η παράγραφος 1(6) του Μέρους II του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας (Παράρτημα VIII) των πιο πάνω Κανονισμών αναφέρει: *σε περίπτωση πένθους, θλίψης ή ψυχικού κλονισμού απαγορεύονται τα κοντινά πλάνα και αναμένεται η πλέον διακριτική κάλυψη του γεγονότος. Επιβάλλεται στο μέγιστο βαθμό προσέγγιση που να την χαρακτηρίζει διακριτικότητα και συμπάθεια και αποφυγή οποιασδήποτε πράξης που δυνατό να οξύνει τον ανθρώπινο πόνο*

Ύστερα από σχετική απόφαση, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου με επιστολή της ημερομηνίας **27.4.2005** έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις και / ή παραστάσεις σε δεκατέσσερις (14) μέρες από τη λήψη της εν λόγω επιστολής και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού όπως δηλώσουν κατά πόσο επιθυμούν να παρευρεθούν κατά την εξέταση της υπόθεσης.

Στην εν λόγω επιστολή τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δε ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα

είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει στη λήψη απόφασης χωρίς την απάντηση του σταθμού.

Οι διερευνώμενες παραβάσεις, οι οποίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού με την προαναφερθείσα επιστολή της Αρχής προς αυτόν, εκτίθενται στα πιο κάτω υποστοιχεία 1-4 :

1. Στις **13.7.2004**, μεταξύ των ωρών **20:00- 21:00** , κατά τη διάρκεια του κεντρικού δελτίου ειδήσεων του σταθμού, μεταδόθηκε ρεπορτάζ που αφορούσε το φόνο δεκαεπτάχρονου Τουρκοκύπριου αγοριού στη Λεμεσό, από Ελληνοκύπριο, το οποίο περιείχε λεπτομερείς περιγραφές από μάρτυρες του εγκλήματος, ακατάλληλες για ανηλίκους, οι οποίες θίγουν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών και για τις οποίες ο σταθμός δεν μερίμνησε ώστε να υπάρξει οπτική ή λεκτική προειδοποίηση, κατά παράβαση του **κανονισμού 24(2)(δ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Συγκεκριμένα, μεταδόθηκαν μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

Μάρτυρας 1: *Ρε κουμπάρε...είδα τον άνθρωπο που τον εμασιέρωνε...φαίνεται ότι του είπε γαμώ τη μάνα σου τζαι εμασιέρωσεν τον*

Μάρτυρας 2: *Ακούστηκε ότι του την έμπηξε στην κοιλιακή χώρα, τζαι μια πάνω στην τζιαφαλή το οποίο έμεινε τζιαι το μασιέρι καρφωμένο πάνω στην τζιεφαλή του*

Μάρτυρας 3: *Είχε παντού τραύματα...κάτω από το στήθος, κάτω από τη μασχάλη, ήταν ήδη καρφωμένο το μαχαίρι μέσα στο μάτι του...*

2. Στις **14.7.2004**, μεταξύ των ωρών **20:00- 21:00** , κατά τη διάρκεια του κεντρικού δελτίου ειδήσεων του σταθμού, μεταδόθηκε ρεπορτάζ που αφορούσε το φόνο δεκαεπτάχρονου Τουρκοκύπριου αγοριού στη Λεμεσό, από Ελληνοκύπριο, στο οποίο μεταδόθηκαν κοντινά πλάνα προσώπων που βρίσκονταν σε ακραία κατάσταση θλίψης και θυμού, κατά παράβαση του κανονισμού **24(2)(γ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). Συγκεκριμένα, μεταδόθηκαν κοντινά πλάνα από τους γονείς και λοιπούς συγγενείς του θύματος και πλάνα από τη συνοικία του θύματος, ενώ μεταδόθηκαν – μεταξύ άλλων – και οι ακόλουθες δηλώσεις:

Πατέρας θύματος: ...έντεκα χρονών μωρό...δέκα...μόνο περιμένω να φκεί έξω (ο δράστης του εγκλήματος) να του κόψω την κκελλέν του...να ακούσειν ούλλοι δαμέ, τζαι το νοσοκομείο τζιαι ούλλοι...

Αδερφός θύματος: ...εγώ μιν ημέρα εννα έρτω καρτζιήν καρτζιήν μαζί του...πιας το μασιέρι σου τζαι έλα πάνω μου, έτσι εννα του πά...

3. Στις **14.7.2004**, μεταξύ των ωρών **20:00- 21:00** , κατά τη διάρκεια του κεντρικού δελτίου ειδήσεων του σταθμού, μεταδόθηκε ρεπορτάζ που αφορούσε το φόνο δεκατριάχρονου Τουρκοκύπριου αγοριού στη Λεμεσό, από Ελληνοκύπριο, το οποίο περιείχε, μεταξύ άλλων, δήλωση του πατέρα του θύματος, η οποία αφορούσε την βία, το έγκλημα, τον ανθρώπινο πόνο και τον θάνατο και περιείχε πληροφορίες οι οποίες πιθανό να έχουν προκαλέσει τον πανικό, την φρίκη και τον αποτροπιασμό.

Συγκεκριμένα, μεταδόθηκαν μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

Πατέρας θύματος: ...έντεκα χρονών μωρό...δέκα...μόνο περιμένω να φκεί έξω (ο δράστης του εγκλήματος) να του κόψω την κκελλέν του...να ακούσειν ούλλοι δαμέ, τζαι το νοσοκομείο τζιαι ούλλοι...

Κατά την ενάσκηση του λειτουργήματος του, ο δημοσιογράφος του σταθμού που επιλήφθηκε του θέματος, δεν επέδειξε την αρμόζουσα ευαισθησία στο εν λόγω θέμα που αφορούσε βία, έγκλημα, ανθρώπινο πόνο και θάνατο και πληροφοριών που δυνατό να προκάλεσαν στους τηλεθεατές πανικό, φρίκη και αποτροπιασμό, κατά παράβαση της **παραγράφου 8(2)** του Μέρους I του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας που επισυνάπτεται ως Παράρτημα VIII στους περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμούς του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

4. Στις **14.7.2004**, μεταξύ των ωρών **20:00- 21:00** , κατά τη διάρκεια του κεντρικού δελτίου ειδήσεων του σταθμού, μεταδόθηκε ρεπορτάζ που αφορούσε το φόνο δεκατριάχρονου Τουρκοκύπριου αγοριού στη Λεμεσό, από Ελληνοκύπριο, το οποίο δεν καλύφθηκε από το σταθμό με την επιβαλλόμενη προσέγγιση που να χαρακτηρίζεται από διακριτικότητα και συμπάθεια προς την οικογένεια του θύματος. Συγκεκριμένα, το εν λόγω ρεπορτάζ περιείχε κοντινά πλάνα από τους γονείς και λοιπούς συγγενείς του θύματος και πλάνα από την Τουρκοκυπριακή συνοικία τους όπου βρίσκονταν σε ακραία κατάσταση πένθους, θλίψης και ψυχικού κλονισμού, κατά παράβαση της **παραγράφου 1(6)** του Μέρους II του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας που επισυνάπτεται ως Παράρτημα VIII στους περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμούς του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). Στα πλαίσια του εν λόγω ρεπορτάζ, προβλήθηκε - μεταξύ άλλων-

η ακόλουθη δήλωση του πατέρα του παιδιού, ο οποίος ανέφερε στον δημοσιογράφο τα ακόλουθα:

Πατέρας θύματος: *...έντεκα χρονών μωρό...δέκα...μόνο περιμένω να φκεί έξω (ο δράστης του εγκλήματος) να του κόψω την κκελλέν του...να ακούσειν ούλλοι δαμέ, τζαι το νοσοκομείο τζιαι ούλλοι...*

Με επιστολή του ημερομηνίας **16.6.2005**, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κος Παπαφιλίππου ανέφερε τα ακόλουθα:

Λυπούμαι να παρατηρήσω ότι παρέπεσε ο φάκελος μας και θα δώσουμε τις παραστάσεις και απόψεις του σταθμού εντός των προσεχών δέκα ημερών.

Οπωσδήποτε ο σταθμός θα εκπροσωπηθεί στην ακρόαση, αν προχωρήσει η εξέταση.

Με εκ νέου επιστολή του ημερομ. **29.6.2005**, ο σταθμός ανέφερε, κατά λέξη, τα ακόλουθα:

Διαβιβάζω το έγγραφο του Διευθυντή Ειδήσεων ημερ. 24.6.2005 επι των γεγονότων.

Ταυτόχρονα προχωρώ στην νομική ανάλυση:

Οι καταγγελίες αφορούν ισχυριζόμενη παράβαση των κανονισμών 24(2)(γ) και 24(2)(δ) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000, (ΚΔΠ10/2000), της παραγράφου 8(2) του Μέρους I και της παραγράφου 1(6) του Μέρους II του Παραρτήματος VIII της ΚΔΠ 10/2000

A) Εξέταση των ισχυριζόμενων παραβάσεων:

1) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 24(2)(δ)

«(2) Οι πιο κάτω κανόνες ισχύουν στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές:

(δ)μετάδοση τυχόν σκηνών ακατάλληλων για ανηλίκους ή που πιθανόν θίγουν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών είναι σύντομες και υπάρχει οπτική ή ηχητική προειδοποίηση (λεκτική)·»

Για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του κανονισμού αυτού, η Αρχή έχει το βάρος να αποδείξει ότι συντρέχουν όλα τα συστατικά στοιχεία αυτού, και ειδικότερα έχει το βάρος να αποδείξει ότι έχουν μεταδοθεί **σκηνές** ακατάλληλες για ανηλίκους ή που πιθανόν θίγουν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών.

Η κατηγορία αυτή είναι απαράδεκτη και προδήλως αβάσιμη: Στο επίδικο δελτίο δεν έχουν μεταδοθεί ακατάλληλες σκηνές, ούτε σκηνές οι οποίες με οποιονδήποτε τρόπο έθιξαν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών. Η Αρχή, έχει περιπέσει σε λανθασμένη εφαρμογή του Νόμου, καθώς κατηγορεί τον σταθμό ότι παραβίασε τον επίδικο κανονισμό ισχυριζόμενη ότι το επίδικο δελτίο ειδήσεων περιείχε «λεπτομερείς περιγραφές από μάρτυρες, ακατάλληλες για ανηλίκους», και όχι επειδή περιέχονταν ακατάλληλες σκηνές. Συστατικό στοιχείο του αδικήματος είναι, σύμφωνα με τον επίδικο κανονισμό, η μετάδοση «**σκηνών**», δηλαδή εικόνας και όχι λεκτικής περιγραφής και αυτό είναι και αυτονόητο και φυσικό, καθώς σκοπός της συγκεκριμένης απαγορευτικής διατάξεως είναι να προστατεύσει τους ανηλίκους από σκληρές, ακατάλληλες εικόνες οι οποίες υπεισέρχονται εύκολα στο υποσυνείδητο τους και εύκολα αποτυπώνονται για πάντα στο μυαλό τους. Αντιθέτως, οι εντυπώσεις που μπορούν να προκληθούν από μια απλή, λεκτική περιγραφή συγκεκριμένου γεγονότος, δεν μπορούν ποτέ να είναι το ίδιο έντονες με τις εντυπώσεις που μπορεί να προκαλέσει μια εικόνα και γι' αυτό μένουν εκτός του απαγορευτικού πλαισίου του κανονισμού.

Θέση μας λοιπόν είναι ότι **ένα από τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος δεν συντρέχει** και επομένως η κατηγορία είναι απαράδεκτη καθώς η μη ύπαρξη ενός συστατικού στοιχείου του συγκεκριμένου απαγορευτικού κανόνα, από μόνη της είναι ικανή να καταρρίψει τον ισχυρισμό της Αρχής ότι υπάρχει παράβαση της συγκεκριμένης διάταξης. Διότι για να πληρούται η

αντικειμενική υπόσταση ενός απαγορευτικού κανόνα πρέπει να συντρέχουν όλα τα επιμέρους συστατικά στοιχεία αυτού.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι η Αρχή δεν διατύπωσε κατά του σταθμού οποιαδήποτε κατηγορία για παραβίαση διατάξεως η οποία κατευθείαν αναφέρεται σε πρόκληση βλάβης σε ανηλίκους, αλλά επέλεξε να κατηγορήσει το σταθμό για παραβίαση της πιο πάνω διατάξεως που αναφέρεται σε έλλειψη προειδοποίησης για το περιεχόμενο των σκηνών που θα προβάλλονταν. Με τον τρόπο αυτό η Αρχή αγνοεί εσκεμμένα κάτι σημαντικό: Για να είναι απαραίτητη μια προειδοποίηση έπεται ότι πρέπει πρώτα να αποδειχθεί ότι το περιεχόμενο των επιδίκων δελτίων ήταν ακατάλληλο, αλλιώς για ποιο λόγο θα ήταν επιτακτική η ανάγκη για προειδοποίηση; Θέση μας ακριβώς είναι ότι η Αρχή έχει αποτύχει να αποδείξει ότι οι σκηνές που έχουν μεταδοθεί είναι ακατάλληλες, καθώς, όπως έχω αναφέρει πιο πάνω, δεν επικαλείται καν μετάδοση «σκηνών».

2) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 24(2)(γ)

«(2) Οι πιο κάτω κανόνες ισχύουν στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές:

(γ) αποφεύγεται γενικά η προβολή κοντινών πλάνων αμορραγούντων προσώπων ή που βρίσκονται σε ακραία κατάσταση θλίψης ή θυμού.»

Είναι προφανές ότι ο κανονισμός 24(2)(γ) της ΚΔΠ10/2000, δεν ενέχει απαγορευτικό κανόνα και η Αρχή δεν μπορεί να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις για δήθεν παράβαση αυτού. Ο συγκεκριμένος κανονισμός δεν περιλαμβάνεται στην απαρίθμηση του άρθρου 41^Α(1) του Νόμου 7(1)/98, όπου υπάρχει ειδική αναφορά σε διατάξεις, η παράβαση των οποίων γεννά εξουσία στην Αρχή να επιβάλει κυρώσεις(αφού φυσικά ακολουθήσει πρώτα την νόμιμη προβλεπόμενη διαδικασία εξέτασως παραβάσεων).

Σε περίπτωση που δεν αναφέρεται ρητά στον Νόμο ότι παράβαση συγκεκριμένου άρθρου μπορεί να επιφέρει κύρωση σε σταθμό, τότε αδίκημα από σταθμό θα στοιχειοθετείτο μόνο στην περίπτωση που προκύπτει ρητά από συγκεκριμένη διάταξη, ότι αυτή ενέχει απαγορευτικό κανόνα.

Εν προκειμένω, από την γραμματική διατύπωση του κανονισμού 21(1), δεν φαίνεται να υπάρχει απαγορευτικός χαρακτήρας. Ο χαρακτήρας της διατάξεως είναι **παραινετικός**, όχι απαγορευτικός: «**αποφεύγεται** γενικά η προβολή κοντινών πλάνων...», δεν αναγράφεται πχ ότι «απαγορεύεται η προβολή κοντινών πλάνων...». Εάν λοιπόν η Αρχή κρίνει ένοχο το σταθμό για παραβίαση του κανονισμού 21(1), τότε θα παραβιασθεί η αρχή *nullum crimen nulla poena sine lege*.

Το «*lege*» στην αρχή αυτή, εξειδικεύεται ως *lege scripta, stricta, certa et praevia*. Η αρχή αυτή λοιπόν εξασφαλίζει στον πολίτη (και στον διοικούμενο ειδικότερα όταν βρίσκεται αντιμέτωπος με την πιθανότητα επιβολής διοικητικών κυρώσεων), ότι δεν πρόκειται να κριθεί ένοχος και να καταδικαστεί για παράβαση νόμου που δεν υπήρχε κατά την τέλεση μιας πράξης, που κρίθηκε μεταγενέστερα κρίθηκε αξιόποινη (*praevia*), ούτε βάσει νόμου που δεν είναι γραπτός (*scripta*), ορισμένος (*stricta*), και βέβαιος (*certa*). Εν προκειμένω λοιπόν σε ενδεχόμενη καταδίκη του σταθμού, θα παραβιαζόταν η θεμελιώδης αυτή αρχή (την οποία κατοχυρώνει τόσο το Σύνταγμα στο άρθρο 12(1) όσο και η ΕΣΔΑ στο άρθρο 7) δια το λόγο ότι ο νόμος δεν είναι ορισμένος και βέβαιος (*stricta et certa*).

Και επεξηγώ, επαναλαμβάνοντας τις θέσεις μου που αναφέρονται πιο πάνω: Δεν υπάρχει ρητή, ορισμένη και βέβαιη απαγόρευση στον κανονισμό 21(1). Ο **χαρακτήρας της διατάξεως είναι παραινετικός, ευχετικός και όχι απαγορευτικός.**

Υποστηρίζουμε λοιπόν ότι δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί αδίκημα από μη τήρηση ορισμένης συμπεριφοράς σταθμού σε σχέση με τον επίδικο κανονισμό και επομένως οι σχετικές κατηγορίες πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.

Ανευ βλάβης της πιο πάνω θέση μας, υποστηρίζουμε ότι στο επίδικο δελτίο ειδήσεων έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να γίνει μια σωστή παρουσίαση μιας είδησης η οποία ταρακούνησε την κοινή γνώμη και τελικώς το αποτέλεσμα ήταν τέτοιο ώστε να σέβεται το πνεύμα και τον σκοπό του συνόλου της Νομοθεσίας που διέπει τα της Ραδιοτηλεόρασης.

Ratio, σκοπός της παραίνεσης προς τους σταθμούς που υπάρχει στον επίδικο κανονισμό, είναι να αποφευχθεί τυχόν ταρακούνηση - συγκλονισμός της κοινής γνώμης. Εν προκειμένω, η είδηση που μετεφέρθηκε προς την κοινή γνώμη αφορούσε ένα έγκλημα που ούτως ή άλλως είχε ήδη ταρακουνήσει και συγκλονίσει την κοινή γνώμη και επομένως το ανεπιθύμητο για τον Νομοθέτη αποτέλεσμα, είχε ήδη επέλθει.

Για τους πιο πάνω λόγους, η δεύτερη κατηγορία είναι και απαράδεκτη και αβάσιμη.

3) Ισχυριζόμενη παράβαση της παραγράφου 8(2) του Μέρους 1 του Παραρτήματος VIII της ΚΔΠ10/2000

«Οι δημοσιογράφοι κατά την ενάσκηση του λειτουργήματος τους επιδεικνύουν την αρμόζουσα ευαισθησία σε θέματα που αφορούν την εθνική ασφάλεια και είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στη παρουσίαση θεμάτων όπως η βία, το έγκλημα, ο ανθρώπινος πόνος και ο θάνατος, καθώς και πληροφοριών ή εικόνων που μπορούν να προκαλέσουν πανικό ή φρίκη ή αποτροπιασμό»

- Η ως άνω αναφερόμενη επίδικη διάταξη, είναι φανερό ότι **δεν ενέχει απαγορευτικό κανόνα και επομένως η Αρχή δεν μπορεί να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις για δήθεν παράβαση αυτού.** Από την γραμματική διατύπωση της, δεν φαίνεται να υπάρχει απαγορευτικός χαρακτήρας. Ο χαρακτήρας της διατάξεως είναι **παραινετικός, όχι απαγορευτικός:** «οι δημοσιογράφοι επιδεικνύουν», δεν αναγράφεται πχ ότι «οι δημοσιογράφοι υποχρεούνται να..», όπως πχ ορίζει η παράγραφος 7 του Μέρους 1 του Παραρτήματος VIII της ΚΔΠ10/2000. Εάν λοιπόν η Αρχή κρίνει ένοχο το σταθμό

για παράβαση του κανονισμού 21(1), τότε θα παραβιασθεί η ως άνω αναφερόμενη αρχή *nullum crimen nulla poena sine lege*, για τους λόγους που έχω πιο πάνω αναφέρει.

Δεν υπάρχει λοιπόν ρητή, ορισμένη και βέβαιη απαγόρευση στην επίδικη διάταξη. Ο χαρακτήρας της διατάξεως είναι παραινετικός, ευχετικός και όχι απαγορευτικός.

Υποστηρίζουμε λοιπόν ότι δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί αδίκημα από μη τήρηση ορισμένης συμπεριφοράς σταθμού σε σχέση με τον επίδικο κανονισμό και επομένως οι σχετικές κατηγορίες πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.

- Η παραινέση της επίδικης διατάξεως απευθύνεται προς τους δημοσιογράφους. Η διατυπωθείσα από την Αρχή κατηγορία, αφορά επίσης το «δημοσιογράφο που επιλήφθηκε του θέματος». Δεν μπορώ να καταλάβω πως η Αρχή διερευνά παράβαση εναντίον του σταθμού, ενώ η συγκεκριμένη διάταξη απευθύνεται προς το δημοσιογράφο. Η διάταξη είναι σαφής όπως και σαφείς και οριοθετημένες είναι οι εξουσίες της Αρχής. Η Αρχή δεν μπορεί να επιβάλει κυρώσεις στους σταθμούς για παράβαση διατάξεως που σκοπό έχει να δώσει παραινέσεις στους δημοσιογράφους.*
- Άνευ βλάβης των πιο πάνω, θέση μας είναι ότι κατά την παρουσίαση της επίδικης είδησης, επιδείχθηκε κάθε δυνατή ευαισθησία, ώστε από την μία να παρουσιαστεί προσεκτικά και σωστά η είδηση που ταρακούνησε τόσο πολύ την κοινή γνώμη και από την άλλη να καταδειχθεί μέσω της παρουσίασης του θέματος ότι η αποτροπία αυτή πράξη πρέπει να καταδικασθεί, όπως επίμονα ζητούσαν οι συγγενείς του θύματος.*

4) Ισχυριζόμενη παράβαση της παραγράφου 1(6) του Μέρους II του Παραρτήματος VIII της ΚΔΠ10/2000

«Σε περίπτωση πένθους , θλίψης ή ψυχικού κλονισμού απαγορεύονται τα κοντινά πλάνα και αναμένεται η πλέον διακριτική κάλυψη του γεγονότος. Επιβάλλεται στο μέγιστο βαθμό προσέγγιση που να την χαρακτηρίζει διακριτικότητα και συμπάθεια και αποφυγή οποιασδήποτε πράξης που δυνατόν να οξύνει τον ανθρώπινο πόνο.»

Θέση μας είναι ότι η τέταρτη αυτή κατηγορία είναι αβάσιμη για τους εξής λόγους:

- Στην πιο πάνω απαγορευτική διάταξη, εμπεριέχονται έννοιες όπως «διακριτική κάλυψη», «στο μέγιστο βαθμό προσέγγιση που να την χαρακτηρίζει διακριτικότητα» οι οποίες είναι αόριστες αξιολογικές έννοιες και η Αρχή έχει το βάρος να αποδείξει καταρχήν ποιο είναι το περιεχόμενο τους σύμφωνα με την εκάστοτε σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα και τις ιδιαίτσες περιστάσεις τις κάθε περίπτωσης και ακολούθως έχει το βάρος να αποδείξει ότι τα πιο πάνω συστατικά στοιχεία συντρέχουν. Εν προκειμένω , το μόνο που κάνει η Αρχή, είναι να παραθέσει κάποια γεγονότα της επίδικης ιστορίας και σε καμία περίπτωση δεν έχει αναλύσει και/ή εξειδικεύσει το περιεχόμενο των πιο πάνω αόριστων - αξιολογικών εννοιών. Επομένως , η κατηγορία πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- Όπως προκύπτει από τις παρατιθέμενες λεπτομέρειες κατηγορίας, η Αρχή πιστεύει ότι η επίδικη διάταξη έχει παραβιασθεί , διότι το επίδικο ρεπορτάζ δεν σεβάστηκε την οικογένεια του θύματος. Η Αρχή λοιπόν εξατομικεύει την απαγόρευση της επίδικης διάταξης και βάζει ως αποδέκτη της έλλειψης σεβασμού την οικογένεια του θύματος. Επαναλαμβάνουμε λοιπόν τις θέσεις μας που έχουν αναπτυχθεί πιο πάνω: Σκοπός του επίδικου ρεπορτάζ ήταν η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης και η καταδίκη της αποτρόπαιος εκείνης πράξης, όπως ακριβώς ζητούσαν οι ίδιοι οι συγγενείς. Το ρεπορτάζ σεβάστηκε την οικογένεια του θύματος και παράλληλα έδωσε την ευκαιρία σε αυτούς τους ανθρώπους να εκδηλώσουν τον πόνο τους, να βγάλουν προς τα έξω το παράπονο τους.

B) ΣΥΡΡΟΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ:

Η Αρχή διερευνά τέσσερις πιθανές παραβάσεις. Η πρώτη καταγγελία, αφορά το δελτίο ειδήσεων που μεταδόθηκε στις 13/7/2004 μεταξύ των ωρών 20:00 - 21:00, και οι υπόλοιπες τρεις, αφορούν το δελτίο ειδήσεων που μεταδόθηκε στις 14/7/2004 μεταξύ των ωρών 20:00 - 21:00.

Έχω τέλος να παρατηρήσω ότι για τους ίδιους ισχυρισμούς γεγονότων, δηλαδή για το δελτίο ειδήσεων που μεταδόθηκε στις 14/7/2004 μεταξύ των ωρών 20:00 - 21:00 έχουν απαγγελθεί 3 κατηγορίες, για ισχυριζόμενη παραβίαση 3 διαφορετικών διατάξεων της σχετικής με την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Νομοθεσίας. Πολλαπλότητα καταχρηστική και άδικη.

Ζητώ την απόρριψη της καταγγελίας.

Θα παραστούμε στην ακρόαση αν προχωρήσετε.

Στην πιο πάνω επιστολή του σταθμού προς την Αρχή, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού επισύναψε επιστολή του Διευθυντή Ειδήσεων του σταθμού κ. Τσαλακού, ημερομ. **24.6.2005**, η οποία ανέφερε, κατά λέξη, τα ακόλουθα:

Σχετικώς με την υπόθεση αρ. φακ. 79/2005(1) της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης παρακαλώ λάβετε υπόψιν τα εξής:

- 1. Η πιθανότητα παράβασης του 24(2)(δ) δεν ευσταθεί κατά την άποψη μου. Οι περιγραφές ήταν μόνο λεκτικές ,δεν υπήρχε δηλαδή εικόνα και κατά συνέπεια οι εντυπώσεις που μπορούσαν να προκληθούν ήταν εξαιρετικά αδύναμες.*
- 2. Οι εικόνες και δηλώσεις συγγενών του δολοφονηθέντος τουρκοκυπρίου ήταν μεταφορά μιας πραγματικής κατάστασης συγκλονισμού της οικογένειας και των φίλων του. Η ίδια η κοινή γνώμη είχε συγκλονισθεί από την ιδιαιτερότητα του εγκλήματος και δεν θα ανέμενε διαφορετικές αντιδράσεις των συγγενών και φίλων .Ανεξαρτήτως τούτου κατεβλήθη κάθε προσπάθεια ώστε οι εικόνες και δηλώσεις να μην υπερακοντίζουν την έννοια του*

24(2)(γ) των περί Ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π 10/2000)

3. Εις ότι αφορά πιθανές παραβάσεις της παραγράφου 8(2) του Μέρους Ι του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και της παραγράφου 1(6) του Μέρους ΙΙ του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας να σημειωθεί ότι το πνεύμα των ρεπορτάζ ήταν να φανεί η καταδίκη μιας τέτοιας αποτρόπαιης πράξης πράγμα που ζητούσαν επίμονα οι ίδιοι οι συγγενείς.

Σε επιστολή του προς την Αρχή ημερομ. **22.12.2005**, αναφορικά με την παράγραφο 19 του Μέρους ΙΙ του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας (Παράρτημα VIII) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000) και που αφορούσε 6 συνολικά υποθέσεις του σταθμού (συμπεριλαμβανομένης της υπόθεσης με Αρ. Φακ. 79/2005(1)), ο κος Παπαφιλίππου ανέφερε, κατά λέξη, τα ακόλουθα:

Όπως γνωρίζετε, ο ως άνω κανονισμός έχει κηρυχθεί ως ultra vires και αντίθετος με τον εξουσιοδοτικό νόμο 7(1)/1998 με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερ. 16.12.2005 στην Αναθεωρητική έφεση 3520.

Επειδή η ως άνω απόφαση δεσμεύει τους πάντες υπέβαλα επιστολή στον Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομ. 19.12.2005 την οποία επισυνάπτω όπως και την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου.

Υπό το φως των ανωτέρω, πρέπει η Αρχή να αποσύρει όλες τις υποθέσεις εναντίον του Αντέννα που εκκρεμούν ενώπιον της και στηρίζονται στο ως άνω άρθρο. Οι ως άνω υποθέσεις σύμφωνα με το αρχείο μου είναι:

Αρ. Φακ. 72/2004(1)

Αρ. Φακ. 120/2004(1)

Αρ. Φακ. 110/2004(1)

Αρ. Φακ. 126/2004(1)

Αρ. Φακ. 114/2004(1)

Αρ. Φακ. 79/2005(1)

Αν υπάρχουν άλλες στο στάδιο της διερεύνησης ή υπό εξέταση και το αγνοώ πρέπει επίσης να αποσυρθούν και να ειδοποιηθώ.

Η ελευθερία της έκφρασης αναγνωρίζεται πανηγυρικά από όλους και παραβιάζεται από όλους.

Με απόφαση του Ανωτάτου δικαστηρίου Κύπρου στην Αναθεωρητική Έφεση 3520 ημερ. 16.12.2005, το άρθρο 19 του Μέρους II του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας (Κ.Δ.Π. 10/2000) κηρύχθηκε ως ultra vires και αντίθετο με τον εξουσιοδοτικό Νόμο 7(1)/1998. Το ίδιο είχε αποφασίσει το Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου και πρωτόδικα.

Σύμφωνα με την Νομολογία, ένας Κανονισμός που κηρύχθηκε από το Δικαστήριο ως ultra vires δεν αναβιώνει ούτε καθίσταται έγκυρος αναδρομικά με την τροποποίηση του Εξουσιοδοτικού Νόμου. Απαιτείται επαναφήφιση του ακυρωθέντος Κανονισμού από την Βουλή των Αντιπροσώπων. Κανονισμός που κηρύχθηκε αντίθετος με τον εξουσιοδοτούντα Νόμο δεν μπορεί να κυρωθεί ή να νομιμοποιηθεί αναδρομικά με νόμο. Επι τούτου, παραπέμπω στο Γενικό Διοικητικό Δίκαιο Π.Δ. Δαγτόγλου, Τέταρτη Αναθεωρημένη Έκδοση 1997, όπου στη σελ. 92, παράγραφος 215, αναφέρονται, τα ακόλουθα:

«215. 5, Κανονιστικές πράξεις που εκδόθηκαν χωρίς ή καθ' υπέρβαση νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως μπορούσαν Κατ' αρχήν κατά την παλαιότερη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, να κυρωθούν αναδρομικά με νόμο. Αυτή η νομοθετική, και νομολογιακή πρακτική κατακρινόταν από την θεωρία ως αντισυνταγματική, Τελικά, το 1991 το Συμβούλιο της Επικρατείας άλλαξε νομολογία και χαρακτήρισε ως αντισυνταγματική την αναδρομικότητα της νομοθετικής κυρώσεως κανονιστικής υπουργικής αποφάσεως που είχε εκδοθεί χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση (βλ. ΣτΕ 3596/91, το 1.1992,150")».

Εν πάση περιπτώσει και ο νέος τροποποιητικός Νόμος 97(I)/2004, περιέχει ίδιες διατάξεις στο υπο συζήτηση θέμα. Δεν επιτρέπει την αυτεπάγγελτη ή κατόπιν υποβολής παραπόνου επιβολή κύρωσης για παράβαση του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας νωρίς να υπάρχει σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας. Το νέο άρθρο 41A(1) που εισήχθη με τον Νόμο 97(I)/2004 έχει ως ακολούθως: (η υπογράμμιση δική μου).

«41A (1) Η Αρχή επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις στους σταθμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους για παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού, και ειδικότερα για παράβαση:

(α) Του κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας όπως αυτός καθορίζεται σε Κανονισμούς έπειτα από σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας».

Αποστέλλω την απόφαση στην Αναθεωρητική Έφεση 3520 και ελπίζω να μην σπεύσει η πολιτεία να κάμει ένα κανονισμό για να εκμηδενίσει την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας.

Είναι μια ασφαλιστική δικλείδα ότι θα εξετασθεί από έμπειρους και καταξιωμένους δημοσιογράφους και τεχνοκράτες και όχι από άπειρους νέους λειτουργούς της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου - όπως συμβαίνει τώρα.

Η ανάμειξη της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας από τη Νομοθετική Εξουσία με το νέο άρθρο 41(A)(1) του Νόμου 97(1)2004 είναι εγγύηση που πρέπει να ενισχυθεί και όχι να αποδυναμωθεί.

Παρακαλώ, τα ανωτέρω να τεθούν καθηκόντως ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας.

*Στην πιο πάνω επιστολή του προς την Αρχή, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού επισύναψε την Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομ. **16.12.2005** για την Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 3520.*

Με επιστολή της ημερομ. **29.6.2006**, η Αρχή κάλεσε τον σταθμό να εκπροσωπηθεί, εάν το επιθυμεί, κατά την ακροαματική διαδικασία της υπό αναφορά υπόθεσης, στις 12.7.2006.

Με επιστολή του προς την Αρχή ημερομ. **3.7.2006**, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κος Λουκής Παπαφιλίππου, παρακάλεσε όπως ορισθεί ημερομηνία από την Αρχή για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου και παράδοση του πορίσματος του ερευνώντος Λειτουργού, η οποία και ορίσθηκε τηλεφωνικώς για τις 7.7.2006.

Στις **7.7.2006**, ο εκπρόσωπος του σταθμού παρουσιάστηκε στα γραφεία της Αρχής και προέβη σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης.

Με επιστολή του προς την Αρχή ημερομ. **10.7.2006**, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σταθμού κος Λουκής Παπαφιλίππου, ανέφερε, κατά λέξη, τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Οι καταγγελίες αφορούν ισχυριζόμενη παράβαση των κανονισμών 24(2)(γ) και 24(2)(δ) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000, (ΚΔΠ10/2000), της παραγράφου 8(2) του Μέρους Ι και της παραγράφου 1(6) του Μέρους ΙΙ του Παραρτήματος VIII της ΚΔΠ10/2000.

Στις 29/6/2005 ο σταθμός υπέβαλε αγόρευση προς την Αρχή για την ουσία των κατηγοριών, επισυνάπτοντας έγγραφο του Διευθυντή Ειδήσεων ημερ.24/6/2005.

Στις 16/12/2005 εξεδόθη από το Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου απόφαση στην Αναθεωρητική Έφεση 3520, σύμφωνα με την οποία το άρθρο 19 του Μέρους II του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας κηρύχθηκε ως *ultra vires* του Νόμου 7(1)/98.

Υπό το φως της εν λόγω απόφασης, ο σταθμός απέστειλε στις 22/12/2005 επιστολή στην Αρχή με την οποία καλούσε να τερματίσει την προώθηση της παρούσας υπόθεσης λόγω μη υποβολής της σχετικής αίτησης της Επιτροπής Δημοσιογραφικής. Με την εν λόγω επιστολή ο σταθμός επισύναψε την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου στην Αναθεωρητική Έφεση 3520 και επιστολή του κ. Λουκή Παπαφιλίππου προς τον Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ.19/12/2005.

Ενόψει του γεγονότος ότι η Αρχή απαραδέκτως συνέχισε την διαδικασία εξέτασης της παρούσας υπόθεσης, καλώντας το σταθμό να παραστεί σε ακρόαση στις 12/7/2006, παρά το γεγονός ότι δεν είχε υποβληθεί σχετική αίτηση από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και παρά το γεγονός ότι σύμφωνα με τα ενώπιον της στοιχεία ήταν ολοφάνερο ότι εν προκειμένω δεν στοιχειοθετείτο καμία από τις ισχυριζόμενες παραβάσεις, ο σταθμός επιθεώρησε το διοικητικό φάκελο στις 7/7/2006.

Από το διοικητικό φάκελο της υπόθεσης προκύπτει παρανομία κατά την προδικασία που ακολουθήθηκε. Ο σταθμός εγείρει τα ακόλουθα:

1. Η επίδικη εκπομπή είναι ειδησεογραφική (κεντρικά δελτία ειδήσεων). Επομένως ισχύει η πρόνοια του Κανονισμού 27(4) της ΚΔΠ 10/2000, δηλαδή η επίδικη εκπομπή «υπόκειται στον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας του συνημμένου στους παρόντες Κανονισμούς Παραρτήματος VIII». Καθίσταται επομένως αντιληπτό, ότι αυτομάτως ισχύει το άρθρο 41(A)(1), του Μέρους ΧΙΑ του Νόμου 7(1)/98, σύμφωνα με το οποίο, «η Αρχή επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις στους σταθμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους για παράβαση των

διατάξεων του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού, και ειδικότερα για παράβαση:

(α) Του κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας όπως αυτός καθορίζεται σε Κανονισμούς **έπειτα από σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας»**

Παραπέμπουμε σχετικά στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, στην Αναθεωρητική Έφεση αρ.3520, ημερομ. 16/12/2005, στην οποία αποφασίσθηκε ότι το άρθρο 19 του Μέρους II του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για τα Ηλεκτρονικά ΜΜΕ (το οποίο ορίζει ότι «παραβάσεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας εξετάζονται αυτεπάγγελτα από την Αρχή ή κατόπιν υποβολής παραπόνου), είναι *ultra vires* του Νόμου 7(1)/98.

Χαρακτηριστικό είναι και το γεγονός ότι δυο εκ των τεσσάρων κατηγοριών, αφορούν ισχυριζόμενη παράβαση διατάξεων του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας.

Όπως προκύπτει από το διοικητικό φάκελο της παρούσας υπόθεσης, δεν έχει υποβληθεί σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας. Επομένως η Αρχή απαραδέκτως προχώρησε στη διερεύνηση της παρούσας υπόθεσης και οφείλει να τερματίσει κάθε διαδικασία.

2. Όπως προκύπτει από το διοικητικό φάκελο η ερευνώσα λειτουργός **δεν προέβει ποτέ σε δέουσα έρευνα**, όπως επιτάσσει τόσο η σχετική με την ραδιοτηλεόραση νομοθεσία, όσο και οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και ο Νόμος 158(1)/99. Η έλλειψη δέουσας έρευνας τεκμαίρεται από το γεγονός ότι η ερευνώσα λειτουργός δεν έχει λάβει οποιαδήποτε κατάθεση, δεν συνέλεξε οποιαδήποτε μαρτυρία και δεν απέδειξε παράβαση των επίδικων διατάξεων.

3. Η ερευνώσα λειτουργός υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα.

4. Η Αρχή παρέλειψε να αποσείσει το βάρος απόδειξης που έφερε.

Επιπροσθέτως των πιο πάνω αναφερθέντων, ο σταθμός υιοθετεί το περιεχόμενο της γραπτής του αγόρευσης ημερ. 29/6/2005, τις απόψεις του Διευθυντή Ειδήσεων του σταθμού ημερ. 24/6/2005 και την επιστολή του ημερ. 22/12/2005.

Και την υστάτη στιγμή σας καλώ να εφαρμόσετε την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου που ανέφερα καις ας δεσμεύει.

Δεν θα εμφανιστούμε κατά την ακρόαση.

Αναφορικά με την γραπτή υπεράσπιση του σταθμού, έχουμε να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα:

Σε ό,τι αφορά στον κανονισμό 24(2)(δ) των πιο πάνω Κανονισμών και συγκεκριμένα στον ισχυρισμό του σταθμού ότι στο επίδικο δελτίο δεν έχουν μεταδοθεί ακατάλληλες σκηνές, ούτε σκηνές οι οποίες με οποιοδήποτε τρόπο έθιζαν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών και ότι συστατικό στοιχείο του αδικήματος είναι, σύμφωνα με τον επίδικο κανονισμό, η μετάδοση «σκηνών», δηλαδή εικόνας και όχι λεκτικής περιγραφής, η Αρχή έχει να παρατηρήσει ότι οι δηλώσεις και περιγραφές των μαρτύρων του εγκλήματος που μεταδόθηκαν από το σταθμό στα πλαίσια του υπό αναφορά δελτίου ειδήσεων, αποτελούν μέρος του συγκεκριμένου ρεπορτάζ και συνθέτουν οπτικά και λεκτικά την υπό διερεύνηση σκηνή.

Σε ό,τι αφορά στη θέση του σταθμού ότι ο κανονισμός 24(2)(γ) των πιο πάνω Κανονισμών δεν ενέχει απαγορευτικό κανόνα και η Αρχή δεν μπορεί να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις για δήθεν παράβαση αυτού και ότι ο συγκεκριμένος κανονισμός δεν περιλαμβάνεται στην απαρίθμηση του άρθρου 41^Α(1) του Νόμου 7(1)/98, δεν γίνεται αποδεκτή λόγω του ότι, από την ερμηνεία του υπό αναφορά άρθρου, είναι σαφές ότι οι παράγραφοι που απαριθμούνται (α), (β), (γ), (δ), (ε) (στ) και (ζ) είναι ειδικότερες περιπτώσεις παραβάσεων κατά τις οποίες η Αρχή επιβάλλει κυρώσεις αλλά γενικά η Αρχή (βάσει του ιδίου άρθρου), επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις στους σταθμούς για οποιαδήποτε παράβαση του πιο πάνω Νόμου και των πιο πάνω Κανονισμών.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του σταθμού ότι ο κανονισμός 24(2)(γ) των πιο πάνω Κανονισμών έχει παραιναιτικό και όχι απαγορευτικό χαρακτήρα, η Αρχή δεν τον αποδέχεται καθότι η παράγραφος (2) του εν λόγω κανονισμού αναφέρει ρητά ότι «οι πιο κάτω κανόνες ισχύουν στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές». Εξάλλου, βάσει της γραμματικής ερμηνείας των υποπαραγράφων (α), (β), (γ), (δ), (ε) αλλά και γενικότερα όλου του κανονισμού 24, οι κανόνες που περιλαμβάνονται έχουν καθαρά απαγορευτικό χαρακτήρα.

Σε ό,τι αφορά στη θέση του σταθμού ότι υπάρχει *συρροή κατηγοριών* και *πολλαπλότητα καταχρηστική και άδικη*, η Αρχή έχει να παρατηρήσει ότι στην υπό αναφορά υπόθεση υπήρξαν ξεχωριστές κατηγορίες για κάθε μια ξεχωριστή παράβαση της Νομοθεσίας.

Η Αρχή αντιπαρέρχεται τους ισχυρισμούς του σταθμού περί απειρίας νέων Λειτουργών της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης και τονίζει την εμπιστοσύνη της στην τεχνογνωσία και υπευθυνότητα των Λειτουργών της και, εν πάση περιπτώσει, υπενθυμίζει ότι οι Αποφάσεις της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης λαμβάνονται από την ίδια την Αρχή.

Τέλος, αναφορικά με τις θέσεις του σταθμού για την ισχύ και ερμηνεία του Κανονισμού 27(4) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 10/2000), η Αρχή δεν αποδέχεται τις θέσεις του σταθμού, λόγω του ότι, το γεγονός ότι κανονισμός 27(4) των προαναφερθέντων Κανονισμών αναφέρει ότι «Οι ειδησεογραφικές εκπομπές, τα τηλεοπτικά μαγκαζίνα και οι εκπομπές με ανθρώπινες δραματικές ιστορίες (reality shows) **υπόκεινται** στον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας του συνημμένου στους παρόντες Κανονισμούς Παραρτήματος VIII», **δεν έχει το νόημα της αυτόματης υπαγωγής στον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας οποιασδήποτε παράβασης** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 10/2000) που εκδίδονται με βάση αυτόν, η οποία παράβαση τελείται κατά τη διάρκεια των εκπομπών που περιλαμβάνει ο κανονισμός 27(4) της Κ.Δ.Π. 10/2000, παρά **μόνο** αυτών των παραβάσεων που στηρίζονται στις διατάξεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας.

Περαιτέρω, η Αρχή επισημαίνει ότι υφίσταται **διάκριση και διαφορά** ανάμεσα σε παραβάσεις που ανάγονται στον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και σε παραβάσεις του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού.

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες στοιχειοθετούνται από τα γεγονότα της υπόθεσης παραβάσεις του Νόμου 7(1)/1998 και των Κανονισμών, που εκδίδονται με βάση αυτόν, χωρίς να υπάρχει αναφορά σε παράβαση που στηρίζεται στις διατάξεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, δεν απαιτείται αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας. Με άλλα λόγια, ο κανονισμός 27(4) δεν αποκλείει την εφαρμογή των άλλων προνοιών του προαναφερθέντος Νόμου ή των Κανονισμών.

Η θέση αυτή της Αρχής συνηγορείται από τις σχετικές επί του θέματος αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Antenna TV Ltd. vs Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, Προσφυγή Αρ. 812/2001 ημερομ. 25.9.2002** και στην, επί της εφέσεως επ' αυτής, εκδοθείσας απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση **Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου v. Antenna TV Ltd., Α.Ε. 3520, ημ. 16.12.2005**, καθώς, ως προς την πρωτόδικη υπόθεση, η προσφυγή ευδοκίμησε επειδή δεν είχε υποβληθεί αίτηση από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας αναφορικά μόνο ως προς την παράβαση της παραγράφου 8(2) του Μέρους I του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για τα Ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε. (Παράρτημα VIII των σχετικών Κανονισμών) και όχι και για την παράβαση του Κανονισμού 21(3) των προαναφερθέντων Κανονισμών.

Παρατίθεται χαρακτηριστικά το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση: *«Δεδομένου ότι δεν μπορεί να γίνει διαχωρισμός μεταξύ της παραγράφου 8(2) του Μέρους I του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για τα Ηλεκτρονικά ΜΜΕ και του Κανονισμού 21(3) της Κ.Δ.Π. 10/2000, για παράβαση των οποίων βρέθηκε ένοχη η αιτήτρια και τιμωρήθηκε με διοικητικό πρόστιμο £1.000 (και για τις δύο, δηλαδή, παραβάσεις μαζί), ολόκληρη η επίδικη απόφαση είναι ακυρωτέα».*

Συναφώς, η προαναφερθείσα απόφαση της Ολομέλειας που εκδόθηκε κατόπιν άσκησης έφεσης στην πρωτόδικη απόφαση προσεγγίζει το θέμα και πάλι **μόνο** ως προς την παράβαση της παραγράφου 8(2) του Μέρους I του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για τα Ηλεκτρονικά ΜΜΕ (Παράρτημα VIII στην Κ.Δ.Π. 10/2000) **και όχι** και για την παράβαση του Κανονισμού 21(3) της Κ.Δ.Π. 10/2000.

Στην απόφαση της Ολομέλειας αναφέρονται τα εξής:

«Αν η Νομοθετική εξουσία επιθυμούσε να δώσει εξουσία στην Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου να εξετάζει αυτεπάγγελτα παραβάσεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, θα το περιλάμβανε ρητά στις σχετικές νομοθετικές πρόνοιες. Όμως μια τέτοια πρόνοια δεν έχει εισαχθεί στη φρασεολογία του άρθρου 3(2)(ζ)(ιι)».

Συνεπώς, η απόφαση της Αρχής ακυρώθηκε από το Δικαστήριο γιατί δε μπορούσε να γίνει διαχωρισμός μεταξύ της παραγράφου 8(2) του Μέρους Ι του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για τα Ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε. και του Κανονισμού 21(3) των πιο πάνω Κανονισμών, για παράβαση των οποίων επιβλήθηκε ενιαίο πρόστιμο.

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή κρίνει και αποφασίζει ότι υπάρχουν παραβάσεις των κανονισμών **24(2)(γ) και 24(2)(δ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) (**υποστοιχεία 1 και 2**).

Σε ό,τι αφορά στις **παραγράφους 8(2)** του Μέρους Ι και **1(6)** του Μέρους ΙΙ του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για τα Ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε (Παράρτημα VIII) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000) και εν όψει της Απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου στην Αναθεωρητική Έφεση 3520, η Αρχή κρίνει και αποφασίζει ότι δεν στοιχειοθετούνται παραβάσεις (**υποστοιχεία 3 και 4**).

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του **άρθρου 3(2)(ζ)**, έχει δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή δίνει στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση της παράβασης για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή καλεί τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της παρούσας. Σε αντίθετη περίπτωση, η Αρχή θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

(ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ)

Πρόεδρος

Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 79/2005(1))

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 21 Μαΐου, 2008

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Μαίρης Κουτσελίνη, Μαρίας Δωρίτη και Άλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις **12 Ιουλίου 2006** η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αποφάσισε ότι στην παρούσα υπόθεση υπάρχουν παραβάσεις των **κανονισμών 24(2)(γ) και 24(2)(δ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Οι πιο πάνω Κανονισμοί αναφέρουν:

Κανονισμός 24(2)(γ): *...στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές... αποφεύγεται γενικά η προβολή κοντινών πλάνων αιμορραγούντων προσώπων ή που βρίσκονται σε ακραία κατάσταση θλίψης ή θυμού*

Ο **κανονισμός 24(2)(δ)** των πιο πάνω Κανονισμών αναφέρει: *...στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές... μετάδοση τυχόν σκηνών ακατάλληλων για ανηλίκους ή που πιθανό να θίγουν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών είναι σύντομες και υπάρχει οπτική ή ηχητική προειδοποίηση (λεκτική).*

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του **άρθρου 3(2)(ζ)**, είχε δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορούσε να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή έδωσε στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομηνίας **28.11.2006** κάλεσε τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από τη λήψη της επιστολής. Τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δεν ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

Με επιστολή του προς την Αρχή ημερομ. **30.11.2006**, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κ. Λουκής Παπαφιλίππου, ανέφερε τα ακόλουθα:

Αναφερόμαστε στην επιστολή σας ημερ. 28/11/2006, με την οποία μας κοινοποιήσατε απόφαση σας ημερ. 12/7/2006 και επιθυμούμε να αναφέρουμε τα ακόλουθα:

- 1) Η Αρχή δεν έχει λάβει υπόψη της το πραγματικό και νομικό υπόβαθρο που ο σταθμός υπέβαλε με τη γραπτή του αγόρευση ημερ. 29/6/2005, με την επιστολή του ημερ. 22/12/2005 και με νέα γραπτή του αγόρευση ημερ. 10/7/2006, βάσει του οποίου ο σταθμός έχει ήδη αποδείξει ότι όλες οι κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες.*
- 2) Η Αρχή στερείται αρμοδιότητας και ενεργεί παράνομα και χωρίς νόμιμη συγκρότηση.*
- 3) Ο σταθμός θέτει για ακόμα μια φορά στην προσοχή της Αρχής την μη υποβολή σχετικής αίτησης από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και επομένως την παράβαση του άρθρου 41(A)(1) του Νόμου 7(1)/98, του Κανονισμού 27(4) της Κ.Δ.Π 10/2000 και*

της Νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πρωτόδικη απόφαση στην υπόθεση ANTENNA TV ΛΤΔ ν. Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. Προσφυγής 812/2001, ημερ. 25/9/2002 η οποία επικυρώθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 3520, απόφαση ημερ. 16/12/2005. Σχετική είναι η επιστολή μας ημερ. 22/12/2005 και η γραπτή μας αγόρευση ημερ. 10/7/2005. Οι θέσεις μας που έχουμε μέχρι σήμερα προβάλλει, ενισχύονται ακόμα περισσότερο από το γεγονός ότι με την απόφαση της η Αρχή έκρινε ότι δεν στοιχειοθετούνται παραβάσεις των διατάξεων του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και βρήκε το σταθμό ένοχο για τις αντίστοιχες διατάξεις της ΚΔΠ που αφορούν μόνο δελτία ειδήσεων και επομένως ειδησεογραφικές εκπομπές. Είναι εν προκειμένω προφανής η αντινομία καθώς και η πρόθεση καταστρατήγησης του άρθρου 41(A)(1) του Νόμου 7(Ι)/98, του Κανονισμού 27(4) της ΚΔΠ 10/2000 και της πιο πάνω αναφερόμενης Νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

- 4) Η απόφαση της Αρχής είναι αναιτιολόγητη και εμπεριέχει αντινομία.
- 5) Η απόφαση της Αρχής είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα και έλλειψης δέουσας έρευνας.
- 6) Η απόφαση της Αρχής αντίκειται στις αρχές της χρηστής Διοίκησης και της αμεροληψίας.
- 7) Χωρίς βλάβη των πιο πάνω, ο σταθμός επικαλείται την Αρχή της αναλογικότητας και δη το άρθρο 41B(2) του Νόμου 7(Ι)/98 και το άρθρο 52 του Νόμου 158(Ι)/99.

Η Αρχή επαναλαμβάνουμε βρίσκεται σε συνεχή περιφρόνηση και παρακοή δεσμευτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου και δη απόφασης που εξεδόθη σε πρωτόδικη και εφετειακή διαδικασία *inter parties* και όχι ερήμην της αρχής.

Με επιστολή της προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κ. Λουκή Παπαφιλίππου, ημερομ. **4.4.2008**, η Αρχή ανέφερε τα ακόλουθα:

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου σας καλεί να εμφανιστείτε στη συνεδρία της που θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 16.4.2008 στις 16:45 κατά την οποία θα επιβληθεί κύρωση στην πιο πάνω υπόθεση.

Αν παραλείψετε να εμφανιστείτε ενώπιον της Αρχής στον προαναφερθέντα τόπο και χρόνο, η Αρχή μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή κύρωσης στην υπόθεση στην απουσία σας.

Επιπλέον, σας πληροφορούμε ότι λόγω φόρτου εργασίας, αλλά και για σκοπούς προγραμματισμού, δεν είναι δυνατό να δίνονται αναβολές για εξέταση υποθέσεων, εκτός εάν το αίτημα για αναβολή υποβάλλεται στην Αρχή εγκαίρως και αφορά πολύ σοβαρούς λόγους.

Σε επιστολή του ημερομ. **9.4.2008**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Γιώργος Βαλιαντής ανέφερε τα ακόλουθα:

«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

A) Σχετικά Γεγονότα της παρούσας υπόθεσης:

- 1. Την 25/4/2005, στη συνεδρία της που ' αρ. 20/2005, η Αρχή έκρινε το σταθμό εκ πρώτης όψεως ένοχο. Στην εν λόγω συνεδρία, συμμετείχε και το μέλος της Αρχής, κ. Νίκος Παπαμιχαήλ.*
- 2. Την 27/4/2005, η Αρχή κοινοποίησε στο σταθμό τις επίδικες καταγγελίες.*

3. Την 29/6/2005, ο σταθμός απέστειλε γραπτώς τις νομικές του θέσεις επί της ουσίας της υπόθεσης, επισυνάπτοντας και επιστολή του Διευθυντή Ειδήσεων του σταθμού ημερ. 24/6/2005.
4. Την 22/12/2005, ο σταθμός απέστειλε νέα επιστολή προς την Αρχή με την οποία έθεσε υπόψη της την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 3520, ημερ. 16/12/2005.
5. Ο σταθμός επιθεώρησε, δια του εκπροσώπου του, τον διοικητικό φάκελο, την 7/7/2006.
6. Την 10/7/2007 ο σταθμός απέστειλε τη γραπτή του αγόρευση.
7. Την 28/11/2006, η Αρχή απέστειλε στο σταθμό την από 12/7/2006 καταδικαστική της απόφαση (η κοινοποίηση δηλαδή έγινε 4 μήνες μετά την έκδοση της απόφασης). Στη συνεδρία της Αρχής ημερ. 12/7/2006, στην οποία η Αρχή έλαβε την πιο πάνω καταδικαστική της απόφαση, συμμετείχε και το μέλος της κ. Παπαμιχαήλ.
8. Με την πιο πάνω αναφερόμενη επιστολή της ημερ. 28/11/2006, η Αρχή κάλεσε το σταθμό να υποβάλει τις θέσεις του για σκοπούς κύρωσης.
9. Ο σταθμός με επιστολή του ημερ. 30/11/2006, υπέβαλε τις νομικές του εισηγήσεις, με τις οποίες κατεδείκνυε ότι η καταδικαστική απόφαση της Αρχής ημερ. 12/7/2006 ήταν παράνομη και έπρεπε να ανακληθεί.
10. Η πιο πάνω επιστολή του σταθμού έμεινε αναπάντητη από την Αρχή.
11. Σε χρόνο μεταγενέστερο της συνεδρίας της Αρχής ημερ. 25/4/2005 και της συνεδρίας ημερ. 12/7/2006, το μέλος της Αρχής κ. Παπαμιχαήλ παραιτήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κ. Μιχαηλίδη.
12. Η Αρχή με επιστολή της ημερ. 4/4/2008, δηλαδή δυο σχεδόν χρόνια μετά την επιστολή του σταθμού ημερ. 30/11/2006, όρισε την υπόθεση για ακρόαση για σκοπούς κύρωσης.

B) Νομικές Εισηγήσεις:

Επιπρόσθετα από την επιστολή μας ημερ. 30/11/2006 (στην οποία και παραπέμπουμε) και ενόψει του γεγονότος ότι η εν λόγω επιστολή έχει μείνει αναπάντητη και από τότε έχουν περάσει δυο χρόνια, υποβάλλουμε τα ακόλουθα:

1. Παραίτηση κ. Παπαμιχαήλ:

Όπως προκύπτει από τα γεγονότα που αναφέρουμε πιο πάνω, προτού παραιτηθεί και αντικατασταθεί, ο κ. Παπαμιχαήλ συμμετείχε στις συνεδρίες της Αρχής ημερ. 25/4/2005 (εκ πρώτης όψεως ενοχή) και 12/6/2006 (καταδικαστική απόφαση).

Προκύπτουν λοιπόν τα ακόλουθα:

Η εξέταση του πορίσματος, η αξιολόγηση των συγκεντρωθέντων στοιχείων, η αξιολόγηση του νομικού και πραγματικού υλικού και η κρίσεις για εκ πρώτης όψεως ενοχή του σταθμού και τελική ενοχή του σταθμού, έγιναν λαμβανομένης υπόψη της κρίσης του κ. Παπαμιχαήλ προς διαμόρφωση της συλλογικής κρίσης. Επομένως, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τα της δράσης των συλλογικών οργάνων και ειδικότερα τα περί της νόμιμης συγκρότησης – νόμιμης σύνθεσης – νόμιμης λειτουργίας, δεν είναι επιτρεπτό να προχωρήσει η διαδικασία, εφόσον αυτή στηρίζεται στις προπαρασκευαστικές αποφάσεις της Αρχής ημερ. 25/4/2005 (εκ πρώτης όψεως ενοχή) και 12/7/2006 (καταδικαστική απόφαση).

Η παρουσία του κ. Παπαμιχαήλ στις πιο πάνω συνεδρίες της Αρχής, εδημιούργησε / εσωματοποίησε το όργανο. Αυτό το όργανο που διαχειρίστηκε την υπόθεση και κατέληξε στην κρίσιμη προπαρασκευαστική απόφαση για εκ πρώτης όψεως ενοχή, αξιολογώντας και πραγματικό υλικό, δεν υπάρχει πλέον. Επομένως η Αρχή πλέον ενεργεί *cum officio functus*.

Η Αρχή με τη νέα πράξη συγκρότησης, είναι νέο, διαφορετικής σύνθεσης συλλογικό όργανο και επομένως δεν είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για συνέχιση διαδικασίας, ώστε οι κρίσεις

της προηγούμενης σύνθεσης να μετατρέπονται σε κρίσεις της άλλης. Το νέο όργανο με το διορισμό του κ. Μιχαηλίδη, δεν μπορεί να λειτουργήσει σε ημιτελή υπόθεση.

Οι πιο πάνω αρχές έχουν χαραχθεί από καιρό από την Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου. Παραπέμπουμε ενδεικτικά στην υπόθεση “ *The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safirides, Revisional Jurisdiction Appeal No.332 (1985) 3 CLR, 163*” και στην υπόθεση 655/2003, Βραχίμης Χατζηχάνας εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ, απόφαση ημερ. 15/7/2004.

2. Παράβαση της Αρχής της καλής πίστης – διαρρέυσας χρόνος:

Είναι η θέση μας ότι εν προκειμένω η Αρχή ενήργησε κατά παράβαση της Αρχής της Καλής πίστης και επομένως κατά παράβαση νόμου, εφόσον η αρχή της Καλής πίστης βρίσκεται κωδικοποιημένη και στο άρθρο 51 του νόμου 158(1)/99. Και επεξηγούμε:

Η Αρχή της καλής πίστης, είναι μια από τις αρχές οι οποίες συνθέτουν την Αρχή της Χρηστής Διοίκησης. Άλλωστε και το άρθρο 51 του νόμου 158(1)/99, περιλαμβάνεται στο Μέρος Χ του Νόμου το οποίο φέρει τον τίτλο «ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ».

Σύμφωνα με το άρθρο 51(1) του νόμου 158(1)/99 λοιπόν, “Η διοίκηση δεν επιτρέπεται να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή, αντιφατικό ή κακόπιστο, ώστε να εξαπατά ή να ταλαιπωρεί χωρίς λόγο το διοικούμενο”.

Σύμφωνα με τον Σπηλιωτόπουλο (Ε.Π.Σπηλιωτόπουλος Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος II, 11^η έκδοση, υποσημείωση 162), η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, αποτελεί κριτήριο για την συνταγματικότητα νομοθετικών διατάξεων. Στο πεδίο του διοικητικού δικαίου, αποτελεί ειδικότερη γενική αρχή συνταγματικής προέλευσης, δηλαδή στοιχείο της αρχής της Νομιμότητας που διέπει την δράση της Διοίκησης. Εξάλλου η αρχή αυτή αποτελεί και γενική αρχή του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου.

Από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, προκύπτει ότι πίσω από το σύνολο των ενεργειών της Αρχής, κρύβεται μια ασυνέπεια και μια κακοπιστία οι οποίες εκδηλώθηκαν, εξωτερικεύτηκαν και εξαιτίας αυτών ο σταθμός υπέστη ταλαιπωρία. Καταρχήν, η Αρχή χωρίς οποιοδήποτε λόγο καθυστέρησε για 4 ολόκληρους μήνες να κοινοποιήσει στο σταθμό την καταδικαστική της απόφαση.

Το σημαντικότερο όμως, είναι ότι στις 4.4.2008, 2 δηλαδή σχεδόν χρόνια μετά από την επιστολή του σταθμού ημερ. 30/11/2006, η οποία και έμεινε αναπάντητη, η Αρχή ειδοποίησε με επιστολή το σταθμό ότι η υπόθεση ορίστηκε για ακρόαση.

Η Αρχή δεν είχε κανένα απολύτως λόγο να καθυστερήσει τόσο πολύ τη διαδικασία. Η εν λόγω καθυστέρηση, δημιούργησε στο σταθμό την καλόπιστη πεποίθηση ότι η Αρχή, μετά που εξέτασε τις νομικές εισηγήσεις του σταθμού γι ανάκληση της καταδικαστικής της απόφασης, δεν προτίθετο να προχωρήσει περαιτέρω τη διαδικασία και απάλλαξε το σταθμό. Την εμπιστοσύνη αυτή ήρθε να ανατρέψει η τόσο αργοπορημένη ειδοποίηση για ορισμό ακρόασης. Η σε τόσο μεγάλο βαθμό καθυστέρηση κοινοποίησης στο σταθμό των προθέσεων της Αρχής, στην ουσία ναρκοθετεί την ορθή λειτουργία του σταθμού και των τηλεοπτικών δρόμων που η καθ' ής πρέπει να διαφυλάττει.

Για όλους αυτούς τους λόγους, υποβάλλουμε ότι η Αρχή ενήργησε κατά τρόπο ασυνεπή και με κακοπιστία και επομένως κατά παράβαση της αρχής της καλής πίστης και επομένως οφείλει να τερματίσει την εξέταση της παρούσας υπόθεσης.

Περαιτέρω εισηγούμαστε ότι ο διαρρέυσας χρόνος είναι λόγος διακοπής της δίωξης σε πειθαρχικές διαδικασίες, όπως η παρούσα.

3. Παράνομη διαδικασία – μη υποβολή της σχετικής αίτησης της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας:

Η επίδικη εκπομπή είναι ειδησεογραφική (κεντρικά δελτία ειδήσεων). Επομένως ισχύει η πρόνοια του Κανονισμού 27(4) της ΚΔΠ 10/2000, δηλαδή η επίδικη εκπομπή “υπόκειται στον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας του συνημμένου στους παρόντες Κανονισμούς Παραρτήματος VIII”. Καθίσταται επομένως αντιληπτό, ότι αυτομάτως ισχύει το άρθρο 41(A)(1) του Μέρους ΧΙΑ του Νόμου 7(1)/98 σύμφωνα με το οποίο, “ Η Αρχή επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις στους σταθμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους για παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού, και ειδικότερα για παράβαση:

(α) Του κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας όπως αυτός καθορίζεται σε Κανονισμούς έπειτα από σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας”

Παραπέμπουμε σχετικά στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 3520, ημερομ. 16/12/2005, στην οποία αποφασίσθηκε ότι το άρθρο 19 του Μέρους II του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για τα Ηλεκτρονικά ΜΜΕ (το οποίο ορίζει ότι “Παραβάσεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας εξετάζονται αυτεπάγγελτα από την Αρχή ή κατόπιν υποβολής παραπόνου), είναι ultra vires του Νόμου 7(1)/98.

Χαρακτηριστικό είναι και το γεγονός ότι δυο εκ των τεσσάρων κατηγοριών αφορούν ισχυριζόμενη παράβαση διατάξεων του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας.

Όπως προκύπτει από το διοικητικό φάκελο της παρούσας υπόθεσης, δεν έχει υποβληθεί σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας. Επομένως η Αρχή απαραδέκτως προχώρησε στη διερεύνηση της παρούσας υπόθεσης και οφείλει να τερματίσει κάθε διαδικασία.

Γ) Αίτημα για επιθεώρηση Διοικητικού Φακέλου – Αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες:

Στις 4/4/2008, 2 δηλαδή σχεδόν χρόνια μετά από την επιστολή του σταθμού ημερ. 30/11/2006, η οποία και έμεινε αναπάντητη, η Αρχή ειδοποίησε με επιστολή το σταθμό ότι η υπόθεση ορίσθηκε για ακρόαση. Ο διοικητικός φάκελος είχε επιθεωρηθεί την 7/7/2006.

Ζητούμε λοιπόν να επιθεωρήσουμε ξανά το διοικητικό φάκελο, ώστε να εξετάσουμε εάν στο μεσολαβούν αυτό διάστημα στο οποίο η Αρχή αδικαιολόγητα καθυστέρησε τη διαδικασία, έχει προστεθεί υλικό.

Άνευ βλάβης όλων των πιο πάνω, ζητούμε με την παρούσα περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες αναφορικά με το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου, όπως αυτός παρουσιάσθηκε στις 7/7/2006:

1. Έντυπο “Διερεύνηση Παραβάσεων”:

Έχει συμπληρωθεί τέτοιο έντυπο για την παρούσα υπόθεση; Αν ναι, ζητούμε όπως μας δοθεί, καθώς δεν βρέθηκε στο διοικητικό φάκελο.

2. “Απόσπασμα πρακτικών από τη συνεδρία της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. 20/2005 ημερ. 25/4/2005 σελ. 4 παράγραφος αρ. 9”:

I. Ποια η αιτιολογία για την απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό και επομένως να προωθήσει την υπόθεση;

II. Τι αξιολόγησε η Αρχή για να εκδώσει την απόφαση της;

III. Τι μελέτησε η Αρχή και ποια προδικασία ακολούθησε προτού καταλήξει σε κρίση περί εκ πρώτης όψεως ενοχή εναντίον του σταθμού;

IV. Υπήρχε μειοψηφία στην απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό ή η εν λόγω απόφαση λήφθηκε ομόφωνα;

V. Το “απόσπασμα πρακτικών” σε ποια πρακτικά αναφέρεται; Γιατί δεν υπήρχε ολοκληρωμένο, άρτιο πρακτικό της ως άνω Συνεδρίας της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης στο διοικητικό φάκελο που μας δόθηκε για επιθεώρηση;

VI. Ποιος κατέγραψε τα πρακτικά;

VIII. Στην εν λόγω συνεδρία ήταν παρούσα και η ερευνώσα λειτουργός;

3. Σημείωμα Λειτουργού της Αρχής ημερ. 20/4/2005:

I. Ποιο το επακριβές περιεχόμενο της έρευνας;

II. Ποια η αιτιολογία των συμπερασμάτων που καταγράφει η λειτουργός στη δεύτερη σελίδα του σημειώματος;

4. Κατηγορητήριο που απεστάλη στο σταθμό με επιστολή της Αρχής ημερ. 27/4/2005:

I. Η Απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό και επομένως να προωθήσει την υπόθεση λήφθηκε σύμφωνα με το “Απόσπασμα Πρακτικών από τη Συνεδρία της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. 20/2005, την 25/4/2005. Το κατηγορητήριο φέρει στο τέλος του ημερομηνία 19/4/2005. Δηλαδή το κατηγορητήριο συντάχθηκε πριν αποφασίσει η Αρχή για εκ πρώτης όψεως υπόθεση;

II. Γιατί το κατηγορητήριο δεν φέρει υπογραφή;

5. Επιστολή του σταθμού ημερ. 29/6/2005:

- I. Εξετάσθηκε το περιεχόμενο της επιστολής από την Αρχή και αν ναι, σε ποια συνεδρία;

6. Εσωτερικό Σημείωμα Ερευνούσας Λειτουργού ημερ. 3/7/2006:

- I. Το ποιο πάνω εσωτερικό σημείωμα αποτελεί στην ουσία αντιγραφή του πορίσματος. Ποίος επομένως ο σκοπός του; Ποίος ζήτησε την σύνταξη του από την λειτουργό;

- II. Πότε η Αρχή επιλήφθηκε και αξιολόγησε το εν λόγω εσωτερικό σημείωμα;

Παρακαλούμε όπως έχουμε απάντηση επί όλων των ερωτημάτων, γενικών και ειδικών. Σε περίπτωση που η Αρχή παραλείψει να απαντήσει, τότε ο σταθμός θα αποστερηθεί στην ουσία το Δικαίωμα ακρόασης του.

Σύμφωνα με το άρθρο 43 του Νόμου 158(1)/99:

- (1) “Το δικαίωμα ακρόασης παρέχεται, εκτός από τις περιπτώσεις τις οποίες ο νόμος προβλέπει ρητά, σε κάθε πρόσωπο που θα επηρεαστεί από την έκδοση πράξης ή από την λήψη διοικητικού μέτρου που είναι πειθαρχικής φύσης ή που έχει το χαρακτήρα της κύρωσης ή που είναι άλλως ως δυσμενούς φύσης.
- (2) Διοικητικό όργανο που προτίθεται να στηρίζει την απόφαση του σε ισχυρισμούς εναντίον ενός προσώπου οφείλει να παράσχει την ευκαιρία στο πρόσωπο αυτό να υποβάλει τις απόψεις του για τους ισχυρισμούς αυτούς.
- (3) Το δικαίωμα ακρόασης ασκείται είτε αυτοπροσώπως είτε δια δικηγόρου της εκλογής του ενδιαφερόμενου.

(4) Κάθε πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα ακρόασης, μπορεί, ύστερα από γραπτή αίτηση του, να λάβει γνώση των στοιχείων του σχετικού διοικητικού φακέλου. Το αρμόδιο διοικητικό όργανο μπορεί με αιτιολογημένη απόφαση του να απορρίψει ολόκληρο ή μέρος του αιτήματος, αν η ικανοποίηση του παραβλάπτει το υπηρεσιακό ή το συμφέρον τρίτου προσώπου.

Το δικαίωμα της Ακροάσεως θεμελιώνεται και σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, όπως στις υποθέσεις Χριστοφής Ιωάννου ν. Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 290/89) Χριστόδουλος Φυσεντζίδης ν. Δημοκρατίας (1971) 3 ΑΑΔ και Νικόλας Μελέτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (ΑΡ. Προσφ. 911.87).

Ισχυρή βάση για το αίτημα μας αποτελεί και το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σχετική Νομολογία του ΔΕΚ που το έχει ερμηνεύσει. Το άρθρο 41 αποτυπώνει τις πλέον σύγχρονες αντιλήψεις για το ρόλο και τις λειτουργίες της δημόσιας διοίκησης με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Το πρώτο ειδικότερο δικαίωμα που κατοχυρώνεται στην παρ. 2 του άρθρου 41 του Χάρτη, ως εξειδίκευση του γενικότερου δικαιώματος για χρηστή διοίκηση, είναι το δικαίωμα ακρόασης του θιγόμενου πολίτη πριν από τη λήψη ενός δυσμενούς μέτρου. Η ρητή κατοχύρωση του και στο Χάρτη ως μέρος του πυρήνα του δικαιώματος για χρηστή διοίκηση καταδεικνύει το χαρακτήρα του ως θεμελιωδούς αρχής της διοικητικής διαδικασίας.

Σύμφωνα με την Νομολογία του ΔΕΚ, το περιεχόμενο του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης συγκροτείται από μια σειρά ειδικότερων δικαιωμάτων, που αντιστοιχούν σε ανάλογες υποχρεώσεις της διοίκησης. Πρόκειται ειδικότερα για την υποχρέωση προηγούμενης πληροφόρησης από την πλευρά της διοίκησης προς τον πολίτη σε σχέση με νομικά και πραγματικά περιστατικά, στα οποία θα στηριχθεί το δυσμενές μέτρο, το οποίο πρόκειται να ληφθεί. Η υποχρέωση αυτή αντιστοιχεί και σε ανάλογο δικαίωμα του πολίτη

για προηγούμενη πληροφόρηση (ΔΕΚ R/C 305/95, ΔΕΚ R/C 462/98). Το δεύτερο στοιχείο αφορά το ειδικότερο δικαίωμα του πολίτη να καταθέσει τη δική του άποψη σε σχέση με το μέτρο που πρόκειται να ληφθεί, ενώ το τρίτο στοιχείο αφορά το δικαίωμα του θιγόμενου πολίτη να ληφθούν υπόψη οι απόψεις του κατά τη λήψη της σχετικής απόφασης. Περαιτέρω, σύμφωνα με την Νομολογία του ΔΕΚ, φορείς των θεμελιωδών κοινοτικών δικαιωμάτων είναι και τα νομικά πρόσωπα, ιδίως αυτά του ιδιωτικού δικαίου (βλ. χαρακτηριστικά ΔΕΚ R-C 265/87).

Σύμφωνα με το άρθρο 51(1) του Χάρτη, το οποίο καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του χάρτη, “οι διατάξεις του παρόντος Χάρτη απευθύνονται στα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, τηρουμένης της Αρχής της επικουρικότητας, καθώς και στα κράτη μέλη, μόνον όταν εφαρμόζουν δίκαιο της Ένωσης (Μετά την πέμπτη τροποποίηση του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, η Κύπρος εφαρμόζει δίκαιο της Ένωσης, άρθρο 1^Α του Συντάγματος). Κατά συνέπεια, οι ανωτέρω σέβονται τα δικαιώματα και τις αρχές και προάγουν την εφαρμογή τους, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες τους”.

Απ’ όλα τα πιο πάνω καθίσταται αντιληπτό ότι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης είναι υποχρεωμένη να δώσει στο σταθμό όλες τις πληροφορίες που ζητάμε με την παρούσα, σε σχέση με τα νομικά και πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης.

Υπενθυμίζουμε το πιο πάνω αίτημα μας για συμπληρωματική επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.

Με επιστολή της ημερομ. **16.4.2008** (με Θέμα: Υπόθεση Αρχής Ραδιοτηλεόρασης v. ANTENNA ΛΤΔ Αρ. Φακ. 79/2005(1) Αίτημα για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου), η Αρχή ανέφερε στο σταθμό τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομ. 9.4.2008 σχετικά με το πιο πάνω θέμα, και να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

Επειδή παρατηρήθηκε ότι, στο διάστημα που μεσολαβεί από την κοινοποίηση των αποφάσεων της Αρχής μέχρι την ημέρα επιβολής των σχετικών κυρώσεων, αποστέλλονται από τους σταθμούς επιστολές στις οποίες τίθενται, μεταξύ άλλων, θέματα που έχουν σχέση με τις αποφάσεις της Αρχής, η Αρχή αποφάσισε, με βάση τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 9(7) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), να εκχωρήσει στο Διευθυντή την εξουσία να απαντά απευθείας στους σταθμούς ότι τα θέματα που εγείρονται, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία κατά την οποία θα επιβληθεί η κύρωση και θα αποτελούν μέρος της σχετικής απόφασης της Αρχής.

Ως εκ τούτου, και λαμβάνοντας υπόψη την ανωτέρω απόφαση της Αρχής, σας πληροφορώ ότι, τα θέματα που εγείρετε με την επιστολή σας ημερομηνίας 9.4.2008, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία της κατά την οποία θα επιβληθεί κύρωση στην υπό αναφορά υπόθεση. Η εν λόγω συνεδρία, που αρχικά ορίσθηκε για την Τετάρτη 16.4.2008 και για την οποία εκ παραδρομής δεν ειδοποιηθήκατε, αναβάλλεται, και η Αρχή θα σας ειδοποιήσει με ξεχωριστή της επιστολή για την τελική της ημερομηνία.

Σε σχέση με το αίτημα για επιθεώρηση του Διοικητικού Φακέλου, παρά το ότι ο σταθμός έχει ήδη προβεί σε επιθεώρηση του σχετικού Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης, στις 7.7.2006, η Αρχή κάνει δεκτό το αίτημα του σταθμού για συμπληρωματική επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης αρ.79.2005(1) και κατόπιν σχετικής τηλεφωνικής σας επικοινωνίας με την Λειτουργό Ραδιοτηλεόρασης κα Μαρίνα Γιαννικούρη, καλείστε όπως εμφανιστείτε στα γραφεία της Αρχής την Πέμπτη 17.4.2008, μεταξύ των ωρών 11:00-12:00, για το σκοπό τούτο.

Η Αρχή σας υπενθυμίζει ότι η συνεδρία για επιβολή κύρωσης στην υπό αναφορά υπόθεση που αρχικά ορίσθηκε για την Τετάρτη 16.4.2008 αναβάλλεται και θα ειδοποιηθείτε με ξεχωριστή επιστολή για την νέα ημερομηνία της συνεδρίας.

Στις **17.4.2008**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Γιώργος Βαλιαντής παρουσιάστηκε στα γραφεία της Αρχής και προέβη σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης.

Με επιστολή του ημερομ. **18.4.2008**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης, έθεσε ενώπιον της Αρχής τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Από την συμπληρωματική επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου, η οποία έλαβε χώρα την 17/4/2008, προέκυψε ότι καμία έρευνα δεν έχει διεξαχθεί από την Αρχή από τις 7/7/2006 (ημερομηνία της τελευταίας επιθεώρησης) έως και την 4/4/2008 (ημερομηνία κατά την οποία η Αρχή όρισε την υπόθεση για ακρόαση) και γενικά το διάστημα των δυο χρόνων που μεσολάβησε, η υπόθεση ήταν «νεκρή», καθώς δεν προωθήθηκε καθόλου.

Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι η επιστολή του σταθμού ημερ. 30/11/2006, δεν αξιολογήθηκε καθόλου από την Αρχή.

Ισχύουν και ενισχύονται επομένως, οι προδικαστικές ενστάσεις που έχουμε υποβάλει με την επιστολή μας ημερ. 9/4/2008, για την έλλειψη δέουσας έρευνας και την παράβαση της αρχής της καλής πίστης.

Επιπροσθέτως, υποβάλλουμε νέα προδικαστική ένσταση (η οποία προέκυψε από την συμπληρωματική επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου, η οποία έλαβε χώρα την 17/4/2008), η οποία αφορά παράβαση του άρθρου 22 του Νόμου 158(1)/99. Συγκεκριμένα, υποβάλλουμε ότι το Μέλος της Αρχής κ. Ανδρέας Κωνσταντινίδης, παράνομα αποχώρησε από την υπ' αρ. 34/2006 συνεδρία της Αρχής, ημερ. 12/7/2006. Εφόσον ήταν παρών, όφειλε να παραστεί στην κρίσιμη αυτή συνεδρία, τηρουμένων των αρχών του άρθρου 22 του Νόμου 158(1)/99.

Περαιτέρω, σχετικά με την επιστολή σας ημερ. 16/4/2008, αναφέρουμε ότι αυτή αγνοεί όλη τη διαδικασία και την εξασφάλιση «δίκαιης δίκης».

Επισημαίνουμε ότι στην επιστολή μας ημερ. 9/4/2008, εκτός από το αίτημα για περαιτέρω και καλύτερες λεπτομέρειες, υποβάλλονται και σοβαροί λόγοι για τους οποίους η Αρχή κωλύεται να προωθήσει την υπόθεση περαιτέρω. Τους έχετε αγνοήσει.

Περαιτέρω, αρνείστε να μας δώσετε τα αναγκαία στοιχεία και μας καλείτε να παραστήσουμε ακρόαση χωρίς πλήρη γνώση του διοικητικού φακέλου. Το αίτημα μας προηγείται της ακρόασης.

Με την παρούσα σας καλούμε για τελευταία φορά να μας παραχωρήσετε τα αναγκαία στοιχεία που έχουμε ζητήσει μετά την έρευνα του διοικητικού φακέλου κατ' εφαρμογή της αρχής της ισότητας των όπλων κατά την ακρόαση και του δικαιώματος της ακρόασης και της δίκαιης δίκης.

Επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.

Με επιστολή του προς το Δικηγόρο του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδη, ημερομ. **22.4.2008**, ο Διευθυντής της Αρχής ανέφερε τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην αλληλογραφία μας η οποία λήγει με επιστολή σας ημερομηνίας 18.4.2008, σχετικά με το πιο πάνω θέμα και να σας ενημερώσω ότι η Αρχή δεν έχει να προσθέσει οτιδήποτε στο περιεχόμενο των ταυτάριθμων επιστολών της ημερομηνίας 16.4.2008 και 22.4.2008.

Ως εκ τούτου, σας υπενθυμίζεται ότι η επιβολή κύρωσης στην υπό αναφορά υπόθεση έχει οριστεί για την Τετάρτη 7.5.2008 στις 16:15 και καλείστε, εάν και εφόσον επιθυμείτε, να παρευρεθείτε.

Παράλληλα, η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **22.4.2008** κάλεσε τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κ. Λουκή Παπαφιλίππου να εμφανιστεί στη συνεδρία της ημερομ. **7.5.2008** και ώρα **16:15**, για την επιβολή κύρωσης στην εν λόγω υπόθεση. Στην υπό αναφορά επιστολή της, η Αρχή ανέφερε ότι σε περίπτωση που παραλείψει να εμφανιστεί εκπρόσωπος του σταθμού στον προαναφερθέντα τόπο και χρόνο, η Αρχή μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή κύρωσης στην υπόθεση, στην απουσία του.

Με επιστολή του προς την Αρχή ημερ. **23.4.2008**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης, ανέφερε τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Αναφερόμαστε στην επιστολή σας ημερ. 22/4/2008 η οποία αγνοεί όλη τη διαδικασία και την εξασφάλιση «δίκαιης δίκης».

Επισημαίνουμε ότι στις επιστολές μας ημερ. 9/4/2008 και 18/4/2008, εκτός από το αίτημα για περαιτέρω και καλύτερες λεπτομέρειες, υποβάλλονται και σοβαρές προδικαστικές ενστάσεις. Περιμένουμε την απόφαση της Αρχής.

Περαιτέρω, αρνείστε να μας δώσετε τα αναγκαία στοιχεία και μας καλείτε να παραστούμε σε ακρόαση χωρίς πλήρη γνώση του διοικητικού φακέλου.

Το αίτημα μας προηγείται της ακρόασης.

Με την παρούσα σας καλούμε για τελευταία φορά να μας παραχωρήσετε τα αναγκαία στοιχεία που έχουμε ζητήσει μετά την έρευνα του διοικητικού φακέλου κατ' εφαρμογή της

αρχής της ισότητας των όπλων κατά την ακρόαση και του δικαιώματος της ακρόασης και της δίκαιης δίκης.

Επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.

Με επιστολή του προς τον Δικηγόρο του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδη, ημερομ. **24.4.2008**, ο Διευθυντής της Αρχής ανέφερε τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομηνίας 23.4.2008 σχετικά με το πιο πάνω θέμα.

Όπως σας έχει ήδη ενημερώσει η Αρχή με επιστολή της ημερ. 22.4.2008, τα θέματα που εγείρετε θα εξεταστούν στη συνεδρία κατά την οποία θα επιβληθεί κύρωση στην υπό αναφορά υπόθεση και στην οποία η Αρχή σας έχει καλέσει να παρευρεθείτε, την Τετάρτη 7.5.2008 και ώρα 16.15. Οι απαντήσεις στα διάφορα ερωτήματα σας θα αποτελέσουν μέρος της σχετικής απόφασης της Αρχής.

Ως εκ τούτου η Αρχή δεν έχει να προσθέσει οτιδήποτε στα πιο πάνω και στο περιεχόμενο της προαναφερθείσας επιστολής και σας καλεί για ακόμα μια φορά εάν και εφόσον το επιθυμείτε να παρευρεθείτε στη συνεδρία που θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 7.5.2008 και ώρα 16:15 για την επιβολή κύρωσης στην εν λόγω υπόθεση.

Με επιστολή του ημερομ. **24.4.2008**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης, ανέφερε στην Αρχή τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Αναφερόμαστε στην επιστολή σας ημερ. 24/4/2008 η οποία αγνοεί όλη τη διαδικασία και την εξασφάλιση «δίκαιης δίκης».

Παραπέμπουμε στις επιστολές μας ημερ. 9/4/2008, 18/4/2008 και 23/4/2008, οι οποίες αμφιβάλουμε εάν έχουν εξετασθεί καθόλου. Η υπό αναφορά επιστολή σας αυτό αποδεικνύει, καθώς αναφέρετε ότι «οι απαντήσεις στα διάφορα ερωτήματα σας θα αποτελέσουν μέρος της σχετικής απόφασης της Αρχής».

Πέραν των προδικαστικών ερωτημάτων (που εκ της φύσεως τους προηγούνται της ακρόασης επί της ουσίας), έχουν τεθεί, ως γνωστόν, ερωτήματα που χρήζουν άμεσης απάντησης, ώστε να αποκτήσει ο σταθμός το δικαίωμα γνώσης του διοικητικού φακέλου και δεν μας έχουν δοθεί.

Είναι λογικό ότι το αίτημα μας προηγείται της ακρόασης και δεν μπορεί να απαντηθεί στην τελική απόφαση της Αρχής. Είναι δηλαδή προαποφασισμένα όλα; Η Αρχή της Χρηστής Διοίκησης απαιτεί απαντήσεις – εξηγήσεις.

Με την παρούσα σας καλούμε για τελευταία φορά να μας παραχωρήσετε τα αναγκαία στοιχεία που έχουμε ζητήσει μετά την έρευνα του διοικητικού φακέλου κατ' εφαρμογή της αρχής της ισότητας των όπλων κατά την ακρόαση και του δικαιώματος της ακρόασης και της δίκαιης δίκης.

Επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.

Με επιστολή του προς τον Δικηγόρο του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδη, ημερομ. **5.5.2008**, ο Διευθυντής της Αρχής ανέφερε τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομηνίας 24.4.2008 σχετικά με το πιο πάνω θέμα.

Τα θέματα που εγείρετε με την προαναφερθείσα επιστολή σας, έχουν ήδη απαντηθεί με επιστολές της Αρχής ημερομηνίας 16.4.2008, 22.4.2008 και 24.4.2008.

Με επιστολή του ημερομ. **6.5.2008**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης έθεσε ενώπιον της Αρχής τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Αναφερόμαστε στην επιστολή σας που λήφθηκε στις 5/5/2008 με θέμα: «Θέμα: Υπόθεση Αρχής Ραδιοτηλεόρασης ν. ANTENNA ΑΤΔ Αρ. Φακ. 79/2005(1)».

Η εν λόγω επιστολή σας αγνοεί όλη τη διαδικασία και την εξασφάλιση «δίκαιης δίκης». Η Αρχή αρνείται τελεσίδικα να παραχωρήσει στο σταθμό, τα αιτηθέντα στοιχεία, τα οποία θα εξασφάλιζαν μια δίκαιη και παραγωγική ακρόαση για τους πελάτες μας.

Ως εκ των ανωτέρω, είμαστε υποχρεωμένοι να μην συμμετάσχουμε στην συνεδρία σας που είναι ορισμένη στις 7/5/2008.

Επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.

Η Αρχή αφού μελέτησε με μεγάλη προσοχή τις ενώπιον της εισηγήσεις, όπως αυτές τέθηκαν από το σταθμό, κρίνει ότι:

Σε ό, τι αφορά στην εισήγηση του σταθμού σε σχέση με την **παραίτηση του Μέλους της Αρχής κ. Νίκου Παπαμιχαήλ**, όπως αυτή προβάλλεται στην επιστολή του σταθμού ημερ. 9.4.2008, η Αρχή παρατηρεί τα εξής:

Το υφιστάμενο διοικητικό όργανο, η Αρχή, είναι το ίδιο και το αυτό όργανο που διορίστηκε στις 15.6.2004 με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αρ.60.421. Δεν υπάρχει νέα πράξη συγκρότησης της Αρχής, ούτε νέο συλλογικό όργανο όπως ισχυρίζεται ο σταθμός. Για να υπάρξει νέα πράξη συγκρότησης της Αρχής, απαραίτητες προϋποθέσεις είναι η λήξη της εξαετούς θητείας της υφιστάμενης Αρχής και ο διορισμός

νέας Αρχής από το Υπουργικό Συμβούλιο με σχετική απόφασή του, προϋποθέσεις οι οποίες δεν συντρέχουν.

Αντιθέτως με τα όσα ισχυρίζεται ο σταθμός, στην περίπτωση της Αρχής, δεν υπάρχει συγκρότηση νέου οργάνου αλλά υπάρχει σύμφωνη με το Νόμο παραίτηση μέλους, κένωση της θέσης του και νέος διορισμός -με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου- για πλήρωση της κενής θέσης για το υπόλοιπο της θητείας της Αρχής. Είναι νομότυπη τόσο η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ, όσο και ο διορισμός του κ. Μιχαηλίδη.

Η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ είναι καθόλα σύμφωνη με τις πρόνοιες του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Το **άρθρο 5(1)(β)** του Νόμου προβλέπει:

«5.—(1) Η θέση του προέδρου, του αντιπροέδρου ή μέλους της Αρχής κενούται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) Σε περίπτωση θανάτου·

(β) σε περίπτωση παραίτησης που υποβάλλεται γραπτώς στο Υπουργικό Συμβούλιο·

(γ) σε περίπτωση έκπτωσης που αποφασίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο—

(i) λόγω ανάληψης αξιώματος ή θέσης σε οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα· ή

(ii) λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς.

Το **άρθρο και 5(2)** του Νόμου προβλέπει:

(2) Σε περίπτωση που η θέση του προέδρου, του αντιπροέδρου ή μέλους της Αρχής κενούται πριν από τη λήξη της θητείας του, το Υπουργικό Συμβούλιο προβαίνει σε νέο διορισμό για πλήρωση της κενής θέσης για το υπόλοιπο της θητείας του».

Το **άρθρο 7(9) του Ν7(Ι)/98** επίσης προβλέπει ότι :

«Η χηρεία θέσης της Αρχής ή ελάττωμα στο διορισμό μέλους της δεν επιφέρει ακυρότητα των πράξεων ή των διαδικασιών της».

Σχετική είναι η απόφαση στις Προσφυγές 341/04 και 549/04 Παιδικό Κανάλι Το Ένα Λίμιτεδ και Gussi Holdings Ltd εναντίον Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, όπου το Ανώτατο Δικαστήριο, αναφερόμενο στο άρθρο 7(9) του Νόμου και την παραίτηση του κ. Κακογιάννη -από προηγούμενη σύνθεση της Αρχής- έκρινε ότι «Προβλέπεται ρητά στο Νόμο ότι οι διαδικασίες συνεχίζονται έστω και αν παραιτείται μέλος της («λόγω χηρείας θέσης της Αρχής»). Συναφώς η παραίτηση του κ. Κακογιάννη από τη θέση του μέλους δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα την επίδικη απόφαση».

Αν ίσχυαν όσα ισχυρίζεται ο σταθμός σχετικά με την παραίτηση και διορισμό μέλους της Αρχής και τις συνέπειες αυτών, τυχόν παραίτηση μέλους της Αρχής και/ή διορισμός νέου μέλους θα σήμαινε παράλυση όλων των διαδικασιών και μη λειτουργία της Αρχής, αποτέλεσμα παράλογο και σίγουρα εκτός του σκοπού του Νομοθέτη ο οποίος προκειμένου να διασφαλίσει την συνέχιση της λειτουργίας της Αρχής σε περιπτώσεις παραίτησης και/ή διορισμού μέλους της, θέσπισε τις ανωτέρω αναφερθείσες διατάξεις του Νόμου 7(I)/98.

Ο σταθμός επικαλείται 2 αποφάσεις ως σχετικές με το θέμα και ως υποστηρικτικές των πιο πάνω ισχυρισμών του, στην υπόθεση *The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safirides*, Appeal No.332(1985) 3 CLR, 163 και στην υπόθεση 655/2003 Βραχίμης Χατζηχάνας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ. Η Αρχή σε σχέση με τις αποφάσεις αυτές σημειώνει:

α. Και οι 2 αυτές αποφάσεις αναφέρονται σε πράξεις της ΕΔΥ μετά από προφορικές συνεντεύξεις υποψηφίων.

β. Και στις 2 αποφάσεις που επικαλείται ο σταθμός υπήρξε αρχική απόφαση της ΕΔΥ υπό συγκεκριμένη σύνθεση η οποία ακυρώθηκε με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ακολούθως υπήρξε νέα απόφαση της ΕΔΥ με άλλη σύνθεση (νέα σύνθεση/ άλλο

όργανο) η οποία υιοθέτησε κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης οργάνου αναφορικά με προφορικές συνεντεύξεις και προσόντα υποψηφίων.

Στις από το σταθμό αναφερόμενες υποθέσεις, οι ακυρωθείσες αποφάσεις λήφθηκαν στο στάδιο της επανεξέτασης της υπόθεσης μετά από ακύρωση της απόφασης του διοικητικού οργάνου με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Είναι σαφές ότι, οι αποφάσεις που επικαλείται ο σταθμός αναφέρονται σε ξένα σε σχέση με την Αρχή περιστατικά και διαδικασίες ως επίσης σε γεγονότα που ουδεμία σχέση έχουν με την παρούσα υπόθεση.

Θέση της Αρχής είναι ότι τόσο η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ όσο και ο διορισμός του κ. Μιχαηλίδη είναι καθόλα νομότυπα και δεν επηρεάζουν με κανένα τρόπο τη διαδικασία ή τις αποφάσεις της Αρχής σχετικά με την παρούσα υπόθεση.

Σε ό, τι αφορά στην εισήγηση του σταθμού ότι, **λόγω του χρόνου που διέρρευσε, η Αρχή παραβίασε την αρχή της καλής πίστης και ότι η μεγάλη πάροδος του χρόνου, σε πειθαρχικές διαδικασίες, είναι λόγος για να σταματήσει η δίωξη** καθώς και τους λοιπούς σε σχέση με το θέμα **ισχυρισμούς του περί «νεκρής» υπόθεσης και μη προώθησης της για 2 χρόνια,** ως οι επιστολές του σταθμού ημερομ. 9.4.2008 και 18.4.2008, η Αρχή επισημαίνει ότι εξετάζει υποθέσεις και επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις ακολουθώντας τις διαδικασίες, όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία της. Ταυτόχρονα ως διοικητικό όργανο οφείλει να συμμορφώνεται προς τις πρόνοιες του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου 158 (Ι) του 1999 και την υπάρχουσα νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε πλείστα όσα θέματα, όπως σύνθεσης και λήψης αποφάσεων κατά τα διάφορα στάδια της ενώπιον της διαδικασίας.

Το διοικητικό όργανο πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 10 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, να ασκεί την αρμοδιότητά του μέσα σε εύλογο χρόνο. Ο

εύλογος χρόνος δεν είναι έννοια αμιγώς χρονολογική. Ο καθορισμός του εύλογου χρόνου, σύμφωνα πάντα με το άρθρο 10 του εν λόγω Νόμου, εξαρτάται από τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, ως επίσης και το μεγάλο αριθμό υποθέσεων που η Αρχή καλείται να εξετάσει αυτεπάγγελτα ή κατόπιν παραπόνων του κοινού, το διαρρέυσαν διάστημα από τη διάπραξη των επιδίκων παραβάσεων μέχρι την τελική απόφαση της Αρχής ήταν το ευλόγως και δικαιολογημένα αναγκαίο.

Κατά ακολουθίαν των ανωτέρω, η Αρχή δεν κάνει δεκτό τον ισχυρισμό περί διαρρέυσαντος μεγάλου χρονικού διαστήματος και συνεπακόλουθα παραβίασης της αρχής της καλής πίστης. Ούτε και αποδέχεται τους ισχυρισμούς του σταθμού περί ασυνέπειας και κακοπιστίας της Αρχής, εξαπάτησης και ταλαιπωρίας του και συνεπακόλουθα παραβίασης της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου.

«Η ασυνεπής, αντιφατική συμπεριφορά της διοικήσεως (venire contra factum proprium) προσβάλλει την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του ιδιώτη και μπορεί να συνεπάγεται την παρανομία της διοικητικής πράξεως. Συγκεκριμένα, **κακόπιστη είναι η συμπεριφορά της διοίκησης όταν αίρει εκ των υστέρων** στην συγκεκριμένη περίπτωση κίνητρα που πρόβλεψε ο νόμος για να προσελκύσει ορισμένη συμπεριφορά του ιδιώτη (συχνά στη νομοθεσία επενδύσεων ή εισαγωγής ξένου συναλλάγματος)· **ή όταν αντίκειται σε υποσχέσεις ή σε «δεσμευτικές» ή σε «επίσημες» πληροφορίες των αρμόδιων αρχών...**» (Π.Δ.Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, τέταρτη έκδοση, σελ.183)

Η Αρχή ουδέποτε προέβη σε πρακτική ή είχε συμπεριφορά την οποία μεταγενέστερα αναίρεσε, ούτε ποτέ έδωσε υποσχέσεις ή δεσμευτικές ή «επίσημες» πληροφορίες, ή είχε συμπεριφορά τέτοια, ώστε να μπορεί να χαρακτηριστεί κακόπιστη και ασυνεπής ή να δικαιολογεί την ισχυριζόμενη άρση της εμπιστοσύνης του σταθμού και δημιουργηθείσα πεποίθηση του ότι η Αρχή θα τον απάλλαζε στην παρούσα υπόθεση.

Περαιτέρω, και παρά το γεγονός ότι, όπως έχει προαναφερθεί, η Αρχή απορρίπτει τους ισχυρισμούς του σταθμού περί παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης και καλής πίστης, η Αρχή παραπέμπει στο πιο κάτω απόσπασμα της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί της προσφυγής 959/2004 G. P. IRON & WOOD MAKERS LTD V. ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ 1.ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ 2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ):

«Τα άρθρα 50 και 51 του περί των Γενικών Αρχών του περί Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999, Ν.158(I)/99, παραπέμπουν στις αρχές της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης και επιβάλλουν όπως η διοίκηση δεν επιτρέπεται να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή, αντιφατικό ή κακόπιστο. Δεν θα πρέπει όμως να ξεχνούμε ότι η καλή πίστη δεν καταλήγει και σε κατάργηση της νομιμότητας στη λειτουργία της διοίκησης (*Δημοκρατία ν. Παπαφώτη (1997) 3 Α.Α.Δ. 191, 196*). Η αρχή της καλής πίστης σκοπεί στον αποκλεισμό της αυθαιρεσίας στη διοικητική λειτουργία αλλά δεν υπερφαλαγγίζει, όπως τονίζεται στην *Tamassos Suppliers ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 60*, την αρχή της σύννομης λειτουργίας της διοίκησης που είναι συνυφασμένη, όπως και κάθε κρατική λειτουργία, με την αρχή του κράτους δικαίου ».

Από την ως τώρα λειτουργία της Αρχής και τη διαδικασία που πάντοτε ακολουθούσε και ακολουθεί, και την οποία ο σταθμός γνωρίζει πάρα πολύ καλά από άλλες ενώπιον της Αρχής υποθέσεις του, αν η Αρχή αποφάσιζε την απαλλαγή του σταθμού στην υπό εξέταση υπόθεση, θα το έπραττε με γραπτή και πλήρως αιτιολογημένη απόφαση της, την οποία θα κοινοποιούσε στο σταθμό. Απαλλαγή χωρίς γραπτή και πλήρως αιτιολογημένη απόφαση θα συνιστούσε αντιφατική συμπεριφορά εκ μέρους της Αρχής. Κατά συνέπεια, η εικασία του σταθμού περί απαλλαγής δεν δικαιολογείται.

Με βάση τα ανωτέρω, η Αρχή απορρίπτει τον ισχυρισμό του σταθμού περί ασυνέπειας και κακοπιστίας της και περί παραβίασης της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου.

Η Αρχή ουδέποτε επέδειξε ασυνεπή και αντιφατική συμπεριφορά η οποία να προσβάλλει την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του σταθμού απέναντι της και ουδέποτε εκμεταλλεύτηκε καταστάσεις ή δημιούργησε καταστάσεις πλάνης ή απάτης του σταθμού, συμπεριφορά που θα δικαιολογούσε τους πιο πάνω αβάσιμους και αδικαιολόγητους ισχυρισμούς του, ως επίσης την αβάσιμη και αδικαιολόγητη ισχυριζόμενη πεποίθηση του για απαλλαγή του από τις επίδικες παραβάσεις.

Σε σχέση με το θέμα της **μη υποβολής σχετικής αίτησης από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας**, όπως αυτό εγείρεται στην επιστολή του ημερομ. 9.4.2008 καθώς και τους σχετικούς ισχυρισμούς του στην επιστολή του ημερομ. 30.11.2006, η Αρχή παραπέμπει το σταθμό στην απόφαση της ημερομ. 12.7.2006 (σελ. 20-22) όπου τοποθετείται επί του θέματος.

Παρά το γεγονός ότι οποιαδήποτε προδικαστική ένσταση θα έπρεπε να εγερθεί από το σταθμό στο κατάλληλο στάδιο της διαδικασίας, δηλαδή κατά την εκδίκαση της υπόθεσης στη συνεδρία της Αρχής Αρ. 34/2006 ημερομ. 12.7.2006, σε ό, τι αφορά στην εισήγηση του σταθμού αναφορικά με την **αποχώρηση του Μέλους της Αρχής κ. Ανδρέα Κωνσταντινίδη** από την συνεδρία της Αρχής Αρ. 34/2006 ημερομ. 12.7.2006, όπως τίθεται στην επιστολή του σταθμού ημερομ. 18.4.2008, η Αρχή έχει να παρατηρήσει τα ακόλουθα:

Το Μέλος της Αρχής κ. Κωνσταντινίδης αποχώρησε από τη συνεδρία κατά την οποία επιβλήθηκε κύρωση στην υπό αναφορά υπόθεση και οι λόγοι εξηγούνται στα πρακτικά της εν λόγω συνεδρίας ημερ. 21.5.2008 αρ. 24/2008. Ο κ. Κωνσταντινίδης προσκλήθηκε κανονικά αλλά απουσίαζε από τη συνεδρία κατά την οποία προωθήθηκε η υπόθεση, καθώς και από τη συνεδρία κατά την οποία εκδικάστηκε η υπόθεση. Ύστερα από μια τόσο μακρά και περίπλοκη διαδικασία που είχε λάβει χώρα, δεν ήταν δυνατό να ενημερωθεί πλήρως ο κ. Κωνσταντινίδης για όλα τα στοιχεία που ήταν αναγκαία για τη λήψη της σχετικής απόφασης επιβολής κύρωσης.

Όσον αφορά στο αίτημα του σταθμού για παροχή περισσότερων και καλύτερων λεπτομερειών ως η επιστολή του κ. Βαλιαντή ημερομ. 9.4.2008 καθώς και τους ισχυρισμούς του σταθμού για παραβίαση του δικαιώματος της ακρόασης, δίκαιης δίκης και γνώσης του διοικητικού φακέλου ως οι επιστολές του σταθμού ημερομ. 9.4.2008, 18.4.2008, 23.4.2008, 24.4.2008 και 6.5.2008 , η Αρχή επισημαίνει τα ακόλουθα:

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου ενεργεί με βάση τους Νόμους και Κανονισμούς της Κυπριακής Δημοκρατίας, το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με γνώμονα πάντα τα δικαιώματα των πολιτών.

Το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης είναι αδιαμφισβήτητα θεμελιώδες δικαίωμα του διοικούμενου πολίτη, και στην προκειμένη περίπτωση, του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού.

Στην παρούσα υπόθεση, όπως και σε όλες τις ενώπιον της Αρχής υποθέσεις, τηρήθηκαν όλοι οι επιβαλλόμενοι κανόνες που αφορούν το θεμελιώδες δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης και της φυσικής δικαιοσύνης και προστασίας του διοικουμένου.

Κατόπιν σχετικής άδειας της Αρχής, ο σταθμός επιθεώρησε το διοικητικό φάκελο της υπόθεσης στις 7.7.2006 και 17.4.2008. Κατά τις ημερομηνίες αυτές, η Αρχή παρέδωσε στους δικηγόρους του σταθμού αυτούσιο το διοικητικό φάκελο της υπό αναφορά υπόθεσης προς επιθεώρηση και οι δικηγόροι έλαβαν όσα αντίγραφα εγγράφων του διοικητικού φακέλου ζήτησαν.

Όλα τα γεγονότα, οι πληροφορίες, οι λεπτομέρειες μιας υπόθεσης, προκύπτουν από το διοικητικό της φάκελο. Ο σταθμός επιθεώρησε δυο φορές το διοικητικό φάκελο της εν

λόγω υπόθεσης και κατά συνέπεια, είχε ενώπιον του όλα τα γεγονότα, πληροφορίες και λεπτομέρειες της υπόθεσης πριν την καθορισμένη ημερομηνία εξέτασης της.

Ο σταθμός σε καμία περίπτωση δεν στερήθηκε το δικαίωμα γνώσης, υπεράσπισης, ακρόασης, πληροφόρησης και απόκτησης οποιονδήποτε εγγράφων του διοικητικού φακέλου.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, ο σταθμός έχει πλήρη και εκ των προτέρων γνώση όλων εκείνων των στοιχείων, και τίποτα λιγότερο, από ό, τι και η Αρχή έχει κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της, σε σχέση με τις εξεταζόμενες παραβάσεις, γεγονός που διασφαλίζει την αρχή της ισότητας των όπλων, την οποία επικαλείται ο σταθμός στις επιστολές του προς την Αρχή ημερομ. 23.4.2008 και 24.4.2008.

Η ευρύτητα της ερμηνείας την οποία δίνει ο σταθμός στο δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης δεν μας βρίσκει σύμφωνους και δεν συμπίπτει καθόλου με την ουσία και το σκοπό θέσπισης του δικαιώματος. Συνιστά κατάχρηση τόσο του δικαιώματος όσο και της διαδικασίας, αφού γίνεται χρήση και του δικαιώματος και της διαδικασίας για σκοπό καταδήλως άλλον από τον νόμιμο σκοπό για τον οποίο θεσπίστηκαν.

Σε καμία απόφαση, νομολογία ή νομοθεσία, στις οποίες παραπέμπει ο σταθμός, δεν υιοθετείται ως μέρος του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, η ακολουθούμενη πρόσφατα από το σταθμό τακτική της υποβολής δεκαπέντε πανομοιότυπων ερωτημάτων **(τα οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν επηρεάζουν την ουσία των υπό εξέταση πιθανών παραβάσεων)**, σε σχέση με κάθε στοιχείο του διοικητικού φακέλου, τον οποίο με άδεια της Αρχής επιθεωρεί. Ερωτήματα, των οποίων οι απαντήσεις είναι αυτονόητες με βάση την ισχύουσα νομοθεσία που ορίζει τη διαδικασία διερεύνησης και εξέτασης υποθέσεων από την Αρχή, την οποία η Αρχή πιστά ακολουθεί. Ο σταθμός είχε τη δυνατότητα να υποβάλει μέσω του δικαιώματος της ακρόασης που του παρέχεται, οποιεσδήποτε εξηγήσεις έκρινε σκόπιμο να υποβάλει, για σκοπούς επιβολής κύρωσης και η Αρχή

οφείλει να τις λάβει υπόψη της κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της και την έκδοση της σχετικής απόφασής της.

Όσον αφορά στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου τις οποίες επικαλείται ο σταθμός και οι οποίες αφορούν στο δικαίωμα ακρόασης, η Αρχή παρατηρεί ότι αυτές ουδεμία σχέση έχουν με τα περιστατικά και τις περιστάσεις στην εξεταζόμενη υπόθεση αφού, στις μεν δυο αποφάσεις (Προσφυγή 290/89 και Υποθ. 402/69) υπάρχει πλήρης στέρηση του δικαιώματος ακρόασης του διοικούμενου, ενώ η απόφαση επί της Προσφυγής 911/87 αναφέρεται γενικά στη σημασία του δικαιώματος ακρόασης, την οποία η Αρχή σε καμία περίπτωση δεν αμφισβητεί.

Σχετικά με τις αποφάσεις του ΔΕΚ, τις οποίες επικαλείται στη ίδια επιστολή ο σταθμός, η Αρχή σημειώνει ότι όλα τα επικαλούμενα δικαιώματα του διοικούμενου έχουν τύχει σεβασμού και κανένα δεν έχει με οποιονδήποτε τρόπο προσβληθεί ή περιοριστεί. Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου ενεργεί πάντα με γνώμονα το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Νομολογία, και με πλήρη σεβασμό των αρχών και των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτά.

Εν πάση περιπτώσει και ανεξάρτητα από τις πιο πάνω θέσεις της Αρχής, αναφορικά με το αίτημα του σταθμού για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες, όπως αυτό καταγράφεται λεπτομερώς στην επιστολή του σταθμού ημερομ. 9.4.2008, η Αρχή επισημαίνει τα εξής:

Παράγραφος 1 επιστολής σταθμού ημερομηνίας 9.4.2008: Σε σχέση με το έντυπο «Διερεύνηση Παραβάσεων», η Αρχή επισημαίνει ότι το εν λόγω έντυπο υπάρχει στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, τον οποίο ο σταθμός – κατόπιν άδειας της Αρχής – επιθεώρησε στις 7.7.2006 και συμπληρωματικά, στις 17.4.2008.

Παράγραφος 2, ερωτήματα I-VII επιστολής σταθμού ημερομηνίας 9.4.2008: Οι απαντήσεις στα εν λόγω ερωτήματα του σταθμού, φαίνονται στα πρακτικά της συνεδρίας της Αρχής αρ. 20/2005 ημερομ. 25.4.2005, όπου υιοθετήθηκε το πόρισμα της ερευνούσας λειτουργού, το οποίο είναι πλήρως αιτιολογημένο και στο οποίο φαίνεται η μαρτυρία που έκρινε σκόπιμο να λάβει υπόψη της η λειτουργός.

Περαιτέρω, η Αρχή επισημαίνει ότι, στη συνεδρία της αρ. 20/2005 ημερομ. 25.4.2005, υιοθέτησε το πόρισμα της Λειτουργού, το οποίο είναι πλήρως αιτιολογημένο και δεν χρειαζόταν περαιτέρω αιτιολογία (βλέπε Λαυρέντιος Δημητρίου και άλλοι ν. Δημοκρατίας (1998) 3 ΑΑδ 91, ΑΕ 1436 Δημοτικό Συμβούλιο Λάρνακας ν. Mobil Oil (Cyprus) Ltd) και Προσφυγή 415/2003 Πολιτιστική και Πληροφοριακή Εταιρεία «Ο ΛΟΓΟΣ» ν. Α.Ρ.Κ).

Τέλος, η Αρχή αναφέρει ότι στα προαναφερθέντα πρακτικά φαίνεται καθαρά ποιοι ήταν παρόντες στη συνεδρία της Αρχής και ότι, κατά τη λήψη της Απόφασης, δεν παρίστατο κανένα άλλο πρόσωπο εκτός από τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και τα Μέλη.

Παράγραφος 3, ερωτήματα I-II επιστολής σταθμού ημερομηνίας 9.4.2008:

Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά προκύπτουν από το σημείωμα που αποτελεί το πόρισμα της Λειτουργού. Το πόρισμα, που βρίσκεται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, τον οποίο ο σταθμός επιθεώρησε δυο φορές, είναι πλήρως αιτιολογημένο και έχουν συνυποβληθεί από τη Λειτουργό όλα τα σχετικά στοιχεία, όπως επιβάλλει και ο Κανονισμός 42(5) Κ.Δ.Π 10/2000.

Συγκεκριμένα, στο πόρισμα της Λειτουργού Αρ. Φακ. ΠΡ. 193/2004(1) ημερομ. 20.4.2005, αναλύονται λεπτομερώς όλα τα απαραίτητα στοιχεία, τα οποία διαπιστώθηκαν από τη Λειτουργό. Στο σημείωμα της Λειτουργού, επισυνάπτεται επίσης σχετικός Πίνακας με τις πιθανές παραβάσεις. Όπως επανειλημμένα αποφασίστηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο, η μορφή έρευνας την οποία διεξάγει ο εκάστοτε λειτουργός, είναι

συνυφασμένη με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Το κριτήριο για την πληρότητα της έρευνας έγκειται στη συλλογή και διερεύνηση των ουσιωδών στοιχείων τα οποία παρέχουν βάση για ασφαλή συμπεράσματα. Στην προκείμενη περίπτωση έχουν συλλεγεί όλα τα στοιχεία τα οποία παρέχουν τέτοια βάση και το πόρισμα της λειτουργού είναι δεόντως και πλήρως αιτιολογημένο.

Παράγραφος 4, ερωτήματα I-II επιστολής σταθμού ημερομηνίας 9.4.2008:

Η Λειτουργός, η οποία ανέλαβε τη διερεύνηση της παρούσας υπόθεσης, διαπίστωσε τις πιθανές παραβάσεις οι οποίες περιέχονται στον Πίνακα Α' (τον αποκαλούμενο από τον σταθμό «κατηγορητήριο»), που επισυνάπτεται στο Πόρισμα της ημερομ. 20.4.2005. Στον Πίνακα Α', εκτίθενται λεπτομερώς οι παραβάσεις, καθώς επίσης και οι σχετικές πρόνοιες των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). Ο Πίνακας αυτός αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του πορίσματος στο οποίο αναφέρεται επανειλημμένα η διαπίστωση πιθανών παραβάσεων. Η Αρχή, στη συνεδρία της ημερομ. 25.4.2005, εξέτασε το πόρισμα της Λειτουργού, που υπέβαλε σύμφωνα με τον Κανονισμό 42(5) Κ.Δ.Π 10/2000 και αποφάσισε όπως η υπόθεση προωθηθεί σύμφωνα με τον Κανονισμό 42(6) Κ.Δ.Π 10/2000, με ενημέρωση του σταθμού και πρόσκληση του να δηλώσει κατά πόσον επιθυμεί να είναι παρών κατά την εξέταση της. Επομένως, η Αρχή, στην εν λόγω συνεδρία, υιοθέτησε το πόρισμα της Λειτουργού καθώς και τον Πίνακα Α' που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του, αφού κρίθηκε ότι στοιχειοθετούνταν πιθανές παραβάσεις. Το γεγονός ότι, στον Πίνακα παρέμεινε η παλιά ημερομηνία, δηλαδή 19.4.2005, δε σημαίνει ότι είχε προαποφασιστεί να κατηγορηθεί ο σταθμός και δεν επηρεάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο τη διαδικασία που ακολουθήθηκε.

Παράγραφος 5, ερώτημα I επιστολής σταθμού ημερομηνίας 9.4.2008:

Η Αρχή κατά την εξέταση όλων των ενόπιων της υποθέσεων και τη διαμόρφωση της κρίσης της πάντοτε λαμβάνει υπόψη της όλες τις γραπτές ή/ και προφορικές εισηγήσεις των σταθμών.

Παράγραφος 6, ερωτήματα I-II επιστολής σταθμού ημερομηνίας 9.4.2008:

Το σημείωμα της Λειτουργού ημερομ. **3.7.2006**, δεν αποτελεί αντιγραφή του πορίσματος, όπως ο σταθμός ισχυρίζεται, αλλά, αποτελεί εσωτερικό σημείωμα, το οποίο υποβλήθηκε από την Λειτουργό προς την Αρχή, για σκοπούς ενημέρωσης της Αρχής για την πορεία της υπόθεσης, από το στάδιο που οι κατηγορίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού, μέχρι που ο σταθμός υπέβαλε στην Αρχή τις θέσεις του, με τις επιστολές του προς την Αρχή ημερομ. **16.6.2005, 29.6.2005, 22.12.2005** και **3.7.2006**.

Αναφορικά με το ερώτημα II που θέτει ο σταθμός, η Αρχή αναφέρει ότι δεν τίθεται θέμα αξιολόγησης του εν λόγω εσωτερικού σημειώματος. Το εσωτερικό αυτό σημείωμα αποστέλλεται στον Πρόεδρο, στον Αντιπρόεδρο και στα Μέλη της Αρχής, με το πρόγραμμα της εκάστοτε συνεδρίας της, για σκοπούς ενημέρωσης.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του σταθμού στην επιστολή του ημερομ 30.11.2006, ότι η Αρχή δεν έχει λάβει υπόψη της το πραγματικό και νομικό υπόβαθρο που ο σταθμός υπέβαλε με τη γραπτή του αγόρευση ημερ. **29/6/2005**, με την επιστολή του ημερ. **22/12/2005** και με νέα γραπτή του αγόρευση ημερ. **10/7/2006**, βάσει του οποίου – κατά τον ίδιο – ο σταθμός έχει ήδη αποδείξει ότι όλες οι κατηγορίες είναι **απαράδεκτες και αβάσιμες**, καθώς και τον ισχυρισμό του στην επιστολή του ημερομ. **18.4.2008** ότι η επιστολή του προς την Αρχή ημερομ. **30.11.2006** δεν αξιολογήθηκε καθόλου από την Αρχή, η Αρχή επαναλαμβάνει ότι κατά την εξέταση όλων των ενώπιον της υποθέσεων και τη διαμόρφωση της κρίσης της, πάντοτε λαμβάνει υπόψη της όλες τις γραπτές ή/ και προφορικές εισηγήσεις των σταθμών.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του σταθμού στην επιστολή του ημερομ. 30.11.2006 ότι «η απόφαση της Αρχής είναι αναιτιολόγητη και εμπεριέχει αντινομία» και ότι «η απόφαση της Αρχής είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα και έλλειψης δέουσας έρευνας», καθώς και στους σχετικούς ισχυρισμούς του σταθμού ως η επιστολή του

ημερομ. 18.4.2008, η Αρχή επισημαίνει ότι στην επίδικη απόφαση αναλύονται και εξετάζονται όλα τα περιστατικά και γεγονότα της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων των βιντεοκασετών με τις εν λόγω διαφημίσεις, των γραπτών και προφορικών παραστάσεων του σταθμού και τις σχετικές πρόνοιες της νομοθεσίας οι οποίες παραβιάστηκαν.

Σε σχέση με τον ισχυρισμό του σταθμού ως η επιστολή του ημερομ. 18.4.2008 ότι **η Αρχή αρνείται να του δώσει τα αναγκαία στοιχεία και τον καλεί να παραστεί σε ακρόαση χωρίς πλήρη γνώση του διοικητικού φακέλου**, η Αρχή παραπέμπει το σταθμό στην απάντηση που δίδει στη συγκεκριμένη προδικαστική ένσταση που ήγειρε στην επιστολή του ημερομ. 9.4.2008 (σελ. 29-35 παρούσης) και επαναλαμβάνει ότι ο σταθμός, κατόπιν σχετικής άδειας, επιθεώρησε το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της παρούσας υπόθεσης στις 7.7.2006 και 17.4.2006 και σε καμία περίπτωση δεν στερήθηκε του δικαιώματος γνώσης, υπεράσπισης, ακρόασης, πληροφόρησης και απόκτησης των αιτούμενων εγγράφων.

Τόσο το πόρισμα και η έκθεση της Λειτουργού, όσο και η Απόφαση της Αρχής, είναι πλήρως αιτιολογημένα παρέχοντας όλα εκείνα τα στοιχεία που καθιστούν απόλυτα δυνατό τον δικαστικό έλεγχο.

Η Αρχή αφού έλαβε σοβαρά υπόψη της όλα τα σημεία των γραπτών θέσεων των δικηγόρων του σταθμού που τέθηκαν με τις επιστολές του **ημερομ. 30.11.2006, 23.4.2008, 24.4.2008 και 6.5.2008** καθώς επίσης και τις εισηγήσεις που έθεσε ο σταθμός με τις επιστολές του ημερομ. **9.4.2008 και 18.4.2008**, ως επίσης τη σοβαρότητα των παραβάσεων και τη συμπεριφορά του σταθμού ως προς τη διάπραξη παρόμοιας φύσεως παραβάσεων (Υπ. 32/2002(1), Υπ. 113/2002(1), Υπ. 60/2002(1), Υπ. 61/2003(1), Υπ. 138/2003(1), Υπ. 148/2003(1), Υπ. 79/2004(1) και Υπ. 102/2004(1)), κρίνει και αποφασίζει να επιβάλει στο σταθμό κυρώσεις ως ακολούθως:

- Για την παράβαση του **Κανονισμού 24(2)(δ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000) που έγινε στις **13.7.2004** (υποστοιχείο 1), το διοικητικό πρόστιμο των **€3000**.
- Για την παράβαση του **Κανονισμού 24(2)(γ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000) που έγινε στις **14.12.2004** (υποστοιχείο 2), το διοικητικό πρόστιμο των **€3000**.

Ο σταθμός καλείται να εμβάσει προς την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου το συνολικό διοικητικό πρόστιμο των **€6000** – που του έχει επιβληθεί μέσα σε τριάντα (30) μέρες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της παρούσας απόφασης.

(ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ)
Πρόεδρος
Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου